

17.03.2024 Κυριακή τῆς Τυρινῆς.

Ἐν ἧ μνείαν ποιούμεθα τῆς ἀπό τοῦ Παραδείσου
τῆς τρυφῆς ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ.
Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.
Ἦχος πλ. Δ' - Ἐωθινόν Η'.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

για τὰ μέλη τῆς βυζαντινῆς Χορωδίας τοῦ Ι. Ν. Ἁγίων Πέτρου καὶ Παύλου Στουτγκάρδης
-Επιμέλεια Χρυσάνθου Παγγίδη.

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΗ-Περιεχόμενα

(Επί τη βάσει του Τυπικού Γεωργ. Βιολάκη) και του Οικουμενικού Πατριαρχείου.Εκκλ.Ελλάδος και Κύπρου)

17.03.2024 Κυριακή τῆς **Τυρινῆς**.

Ἐν ἡ μνείαν ποιούμεθα τῆς ἀπό τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Ἦχος πλ. Δ' - Ἐωθινόν Η'.

Τῷ πρώτῳ: ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος. Εἰς τό·«Θεός Κύριος...».

Ἀπολυτικά: 1. - Τό **Ἀναστάσιμον** τοῦ πλ. δ' ἤχου: "Ἐξ ὕψους κατήλθες. . ."

2. - Δόξα, τό αὐτό

καί 3. - Καί νῦν τό ὁμόηχον Θεοτοκίον αὐτοῦ· "Ὁ δὶ ἡμᾶς γεννηθεῖς. . ."

Καθίσματα: Τά **Ἀναστάσιμα** τῆς α' καί β' Στιχολογίας μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν.

Τά **Εὐλογητάρια** ἢ **Ὑπακοή**, οἱ **Ἀναβαθμοί** καί τό **Προκείμενον** τοῦ ἤχου.

Κανόνες: 1. - Ὁ **Ἀναστάσιμος**: "Ἀρματηλάτην Φαραώ. . ." μετὰ τῶν Εἰρμῶν αὐτοῦ

καί 2. - Τοῦ **Τριωδίου**: "Δεῦρο ψυχῆ μου ἀθλία. . ." μετὰ στίχου· "Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι" καί εἰς τὰ δύο τελευταῖα Δόξα, Καί νῦν ἀμφοτέροι εἰς 4.

Ἀπό γ' Ὡδῆς

Τό **Ἀναστάσιμον** Κοντάκιον καί Οἶκος (χῦμα) καί τά

Μεσώδια Καθίσματα Τοῦ **Τριωδίου**: 1. - "Ἐξεβλήθη ὁ Ἀδάμ. . ."

2. - Δόξα· "Νῦν ὁ καιρός τῶν ἀρετῶν. . ."

καί 3. - Καίνῦν, τό **Θεοτοκίον** αὐτῶν· "Οὐ σιωπήσωμέν ποτέ. . ."

Ἀφ' ς' Ὡδῆς

Κοντάκιον - Οἶκος: Τοῦ **Τριωδίου**.

Συναξάριον: Τῆς **ἡμέρας** καί τό Ὑπόμνημα τοῦ **Τριωδίου**.

Καταβασία: "Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας. . ."

Εὐαγγέλιον Ὁρθρου: Τό Ἡ Ἐωθινόν· "Μαρία εἰστήκει πρὸς τό μνημεῖον. . ."

κτλ. Ὡς καί τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καί Φαρισαίου (25ῆ Φεβρουαρίου).

Ὁ Ν Ψαλμός: Εὐθύς· **Δόξα:** "Τῆς μετανοίας. . ."

Καί νῦν: "Τῆς σωτηρίας. . ."

Εἰς τόν στίχον· "Τά πλήθη. . ."

Εἰρμός θ' Ὡδῆς: "Θεόν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον. . ."

"Ἅγιος Κύριος. . ."

Ἐξαποστειλάρια: 1. - Τό Ἡ **Ἀναστάσιμον**· "Δύο Ἀγγέλους βλέψασα. . ."

καί 2. - Τά 2 τοῦ **Τριωδίου**· "Τῆς ἐντολῆς σου, Κύριε. . ."

καί· "Ἀποικισθέντες, Κύριε. . ."

Εἰς τοὺς Αἶνους ἰστῶμεν Στίχους η'.

Αἶνοι: 1. - Τά 4 Στιχηρά **Ἀναστάσιμα**· "Κύριε, εἰ καί κριτηρίω. . ."

- Κύριε, εἰ καί ὡς θυητόν ἐν μνημείῳ. . .

- Κύριε, ὄπλον κατὰ τοῦ Διαβόλου. . .

- Ὁ Ἄγγελός σου, Κύριε. . .

2. - Τό 1 Στιχηρόν **Ἀνατολικόν**· "Ἐπαθες διὰ Σταυροῦ. . ."

καί 3. - Τά 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα τοῦ **Τριωδίου**· "Οἶμοι ὁ Ἀδάμ. . ."

- Τό στάδιον τῶν ἀρετῶν ἠνέφκται. . .

- Ἀδάμ τοῦ Παραδείσου διώκεται. . .

μετὰ τῶν πρό αὐτῶν **στίχων** εἰς τὰ δύο τελευταῖα, ἀντιστρόφως τῆς ἐν τῷ Τριωδίῳ σειρᾶς.

Δόξα: Τό Ἰδιόμελον τοῦ **Τριωδίου**· "Ἐφθασε καιρός. . ."

Καί νῦν: "Ὑπερευλογημένη. . ." **Δοξολογία:** Μεγάλη. "Σήμερον σωτηρία. . ."

1)

Εξάψαλμος

Ὁ ἱερεύς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Α ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς).

Δ όξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Σ ὦσον, Κύριε, τὸν λαόν σου* καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου,* νίκας τοῖς βασιλεῦσι* κατὰ βαρβάρων δωρούμενος* καὶ τὸ σὸν φυλάττων* διὰ τοῦ σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί...

Ο ὕψωθεις ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως,* τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ* τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι,* Χριστέ ὁ Θεός* εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου* τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν,* νίκας χορηγῶν αὐτοῖς* κατὰ τῶν πολεμίων.* Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν,* ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,* μὴ παρίδης, ἀγαθή,* τὰς ἱκεσίας ἡμῶν,* πανύμνητε Θεοτόκε* στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν* σῶζε οὖς ἐκέλευσας βασιλεύειν* καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην* διότι ἔτεκες τὸν Θεόν,* μόνη εὐλογημένη.

Ὁ ἱερεὺς

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε ἐλέησον . . .

(τρὶς)εἰς ἐκάστην δέησιν).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου...

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεὺς.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ* καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη* ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (Τρίς).

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις,* καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (Δίς).

ΨΑΛΜΟΣ Γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;* Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου·* Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ,* δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα,* καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα·* ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ,* τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κυριε·* σῶσόν με ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως,* ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία* καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα·* ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΖ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με,* μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι,* καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου·* οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

“Οτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου,* ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ’ ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου* ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους* ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

“Οτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων,* καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα* ὠρύομην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου,* καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη,* ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου,* καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ’ ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν* καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου,* καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος* καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὥσει κωφὸς οὐκ ἤκουον* καὶ ὥσει ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὥσει ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων* καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

“Οτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα.* σὺ εἰσακούση, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Οτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου.* καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμέ ἐμεγαλορρήμονησαν.

“Οτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος,* καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ* καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίονται ὑπὲρ ἐμέ,* καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με,* ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε,* ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου,* Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε,* ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου,* Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΒ' (62).

Ο ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου,* ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου* ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ᾤφθην σοι* τοῦ ἰδεῖν τὴν δύνάμιν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς* τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου* καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου* καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου,* ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου,* καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου* ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου* εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς* παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας* μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ* ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ,* ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

~~Καὶ πάλιν.~~

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ,* ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου* καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου.* ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοὶ ὁ Θεὸς, Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.
ΨΑΛΜΟΣ ΠΖ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου,* ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου.* κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου* καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.* ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ,* ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι,* καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπόσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ,* ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου* καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ.* ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.* οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν.* διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια;* ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοί;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου* καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου* καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα,* καὶ τὸ πρωῖ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου,* ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου.* ὕψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου,* οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν,* περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον* καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

~~Καὶ πόθεν·~~

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου,* ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου.* κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον* καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον* καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ·

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου,* τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου,* τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου.* ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος* καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, * τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, * μακρόθυμος καὶ πολυέλεος * οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, * οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, * οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ἵτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς * ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, * ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, * ὠκτεῖρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν * ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, * ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ * ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ἵτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει * καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος * ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν * τοῖς φυλάσσοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ * καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, * καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, * δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ * τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, * λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, * ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ * εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

~~Καὶ πάλιν~~

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ * εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,* ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,* εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου,* ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου·* ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος,* καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου,* ἐν ἐμοί ἔταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων,* ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου,* ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου·* ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε·* ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ,* καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου,* ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι,* ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε·* πρὸς σὲ κατέφυγον·* δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,* ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·* ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου* καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,* ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἶμι.

Και πάλιν·

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου* καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (Δίς)

Εἶτα·

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐ-
θείᾳ.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια· δόξα σοι, ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτή, ἦτοι τὰ «Εἰρηνικά»

Ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων
ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ
Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ
ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν Στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ συμπολεμήσαι καὶ ὑποτάξει ὑπὸ τὸ κράτος Αὐτοῦ πάντα ἐχθρόν καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς πόλεως (ἢ τῆς χώρας, ἢ τῆς νήσου, ἢ τῆς κώμης, ἢ τῆς ἁγίας Μονῆς) ταύτης, πάσης πόλεως,
χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον

Ἵπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι. Κύριε ἐλέησον

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
[Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς]^[2], μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ
πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

ὁ α' χορὸς: Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

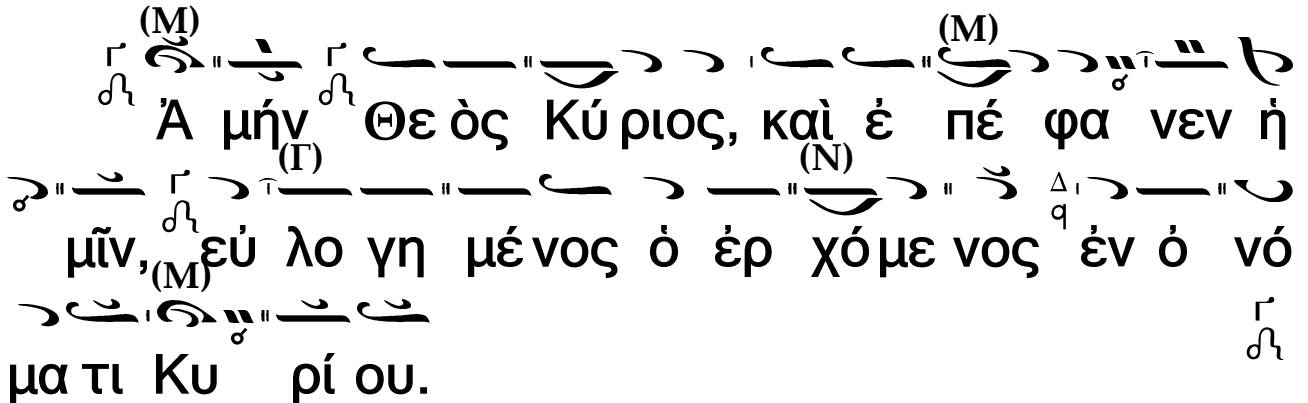
Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὐτῇ, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Ὁ Χορὸς τοῦ Ἀπολυτίκιου.

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Ἦχος λ̣ ρ̣ ᾠ̣ Γ̣α

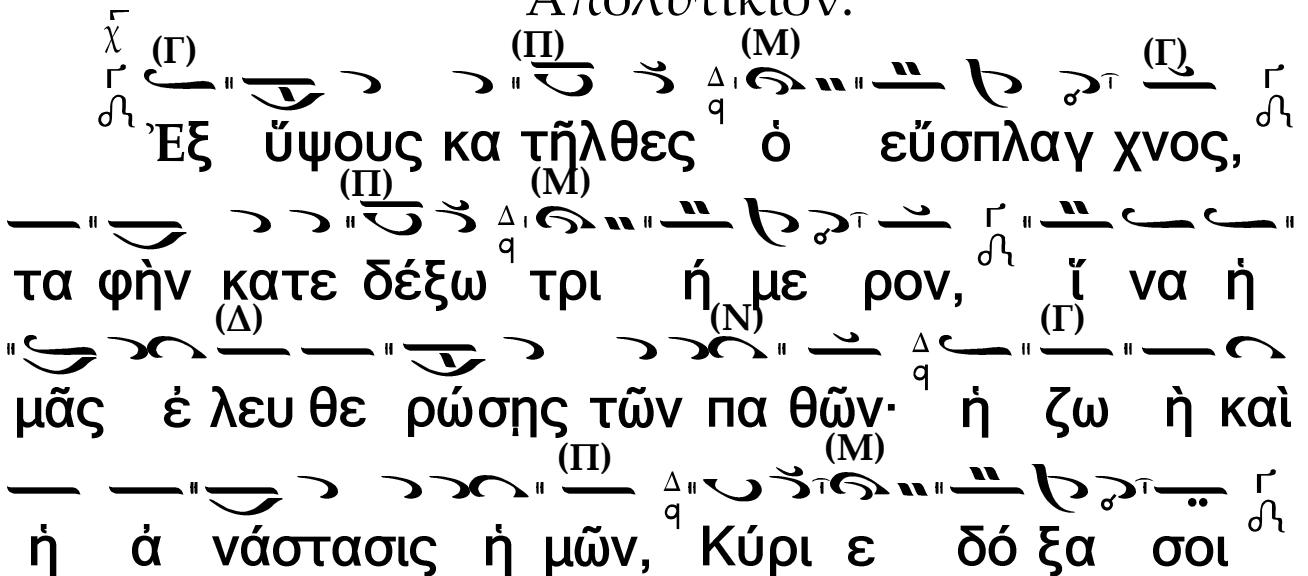

 Ἀ μὴν Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡ
 μῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

 Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνός,
 ταφὴν κατέδεξω τριήμερον, ἵνα ἡ
 μᾶς ἐλευθέρωσῃς τῶν παθῶν· ἡ ζωὴ καὶ
 ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι

^(M)
Δόξα Πατρί και Υιῷ και Ἁγίῳ Πνεύ

ματι

^(M)
Καί νῦν καί ἄει καί εἰς τοὺς αἰῶνας

τῶν αἰῶνων ἀμήν
Θεοτοκίον

^(Γ)
Ὁ δὲ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Πατρὸς θεοῦ,

^(Π) ^(M)
καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἄγαθέ, ὁ θαυμά

^(Δ)
τιῶν τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἐγερσιν

^(N) ^(Δ)
δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἔπλασας τῆ

^(M) ^(Γ) ^(N)
χειρὶ σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐ

^(Γ) ^(Δ)
λεῖ μόν, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτό

^(Π) ^(N) ^(Δ)
κον παρεμβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον

^(Π) ^(N) ^(M)
σωτῆρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον

ον

Καθίσματα εἰς τὸν Ὁρθρον.

Χρονικὴ ὁδηγία ὀλίγων τι ὀργωτέρου
χρόνου ἁπλοῦς

Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν $\overset{\nu}{\delta\eta}$ $\frac{\nu}{\Gamma\alpha}$

(M) (Γ) (M)

Α μήν Α νέ στης εκ νε κρών η ζω ἦ τω ν α πάν
(Γ) (M)

των δῆ και Ἄγ γε λος φω τός ταις γυ ναι ξιν ε βό
(Γ) (Δ) (Π)

α δῆ παύ σα σθε των δα κρύ ν τοις Α πο στὸ
(M) (Γ)

λοισ ευ αγ γε λι σα σθε δῆ κρᾶ ξα τε α
(Π) (M)

νυ μνάσαι ο τι Α νε στη Χρι στὸς ο Κυ ρι
(Π) (Γ)

ος δῆ ο ευ δο κή σας σώσαι ως Θε ὅς το γέ
(M)

νος των α νθρώπων

(N)

Νη δῆ Δό ξα Πα τρι και Υι ὦ και Α γί ω

Πνεύ μα τι «Τὴν Σοφίαν και Λόγον»

(N)

δῆ Α να στάς εκ του τά φου ως α λη

θῶς ᾄ ταις ο σί αις προ σέ τα ξας γυ ναι

ξί ᾄ κη ρύ ξαι την ἔ γερσιν Α πο στό λους ως

γέ γρα πται λ και δρο μαί ος ο Πέ τρος ε πέ στη

τω μνή μο τι λ και το φως εν τω τᾶ φω ο ρών και τε

πλήτ τε το λ ὁ θεν και κα τεί δε τα ο θό νια

μό να ηη ου δει ς γαρ βλε πειν δύ να ται εν νυ

κτι τα προ κεί με να λ και πι στεύ σας ε βό

η σε ηη δό ξα σοι Χρι στε ο Θε ὁς ᾄ ὅ τι

σώ ζεις ἅ παν τας Σω τήρ η μών ηη του Πα τρός

γάρ υ πά ρχεις ἅ πα αυ γα σμα

Και νὺν και α εἰ και εις τας αι

ω νας των αι ω νων Α μην

Προσομοιον προς το «Τήν Σοφίαν και Λόγον»

δ<ν>δ<ν>

Τ ην Ου ρά νι ον πύ λην και Κι βω

τόν το πα νά γι ον ό ρος την φω ταυ

γή νε φέ λην υ μνή σω μεν την ου ρά νι

ον κλί μα κα λ τον λο γι κόν Πα ρά δει σον της Εϋ

ας την λύ τρω σιν λ της Οι κου μέ νης πά σης το μέ γα

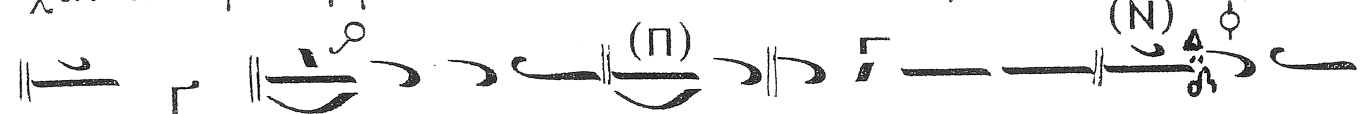
κει μή λι ον λ ό τι σω τη ρί α εν αυ τή δι

ε πρά χθη τω κό σμω και ά φε σις των αρ

χαί ων εγ κλη μά των δι ά τού το βο ώ μεν αυ

τή η η πρέ σβευ ε τω σώ Υι ώ και Θε ώ των πται

ⓧ Ὁρα «Μουσ. Ἀναστασηματῆριον» Δ. Γ. Παπαγιωργίου, «Ευδ. Ζων» Ἀθήναι 1957, σ. 330 ⓧ

ⓧ Καὶ Αθ. Καραμάνη «Ν. Θεολογικὴ» Θεσ/νικῆ 1969, σ. 14]

(Γ) (N) (M) (Γ) (Π)

σμά των ά φε σιν δω ρή σα σθαι ηη τοις ευ σε
 βώς προ σχυ νού σι τον Πα νά γι ον τό χο ν
 σου

Μετά τήν Β' Στιχολογίαν.

$\frac{\nu\epsilon}{\Gamma\alpha}$

Γ X

(Γ) (M) (Δ) (Π) (Γ) (Δ) (M) (N) (Δ)

Αν θρω ποι το μνήμα σου Σω τήρ ε σφρα γί
 σα ν το ση Άγ γε λος τον λιθον εκ της θυ ρας α
 πε κύ λι σε ση γυ ναι κες ε θε ά
 σαν το ε γη γερ μέ νον εκ νε κρών και αυ ται
 ευ ηγ γε λι σαν το τοις μα θη ταις σου εν Σι ι
 ών ση ο τι α νέ στης η ζω ή των α πα ντων
 και δι ε λυθη τα δε σμά του θα νά του Κυ ρι
 ε δό ξα σοι

^(M) Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω

Πνεύματι

^(M) ^(Γ) Τα μύρα της ταφής αιγυναίκες κο

^(Γ) ^(Δ) μίσασαι δὲ φωνῆς ἀγγελικῆς ἐκ τοῦ τᾶ

^(M) ^(Γ) ^(Δ) φου ἠκούον δὲ παύσασθε τῶν δακρύων καὶ

^(M) ^(Γ) ^(Δ) ἀντιλύπης χάριν κομίσασθε δὲ κράξα

^(Δ) ^(M) ^(Γ) τε ἀνυμνεῖσαι ὅτι Ἀνέστη Χριστός ο Κύρι

^(Π) ^(N) ^(M) ^(Γ) ος δὲ οὐδοκήσας ὡσαι ὡς Θεός

^(M) το γένος τῶν ἀνθρώπων

^(M)
Γα

Και νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὰς αἰῶνας

των αιωνων Α μην

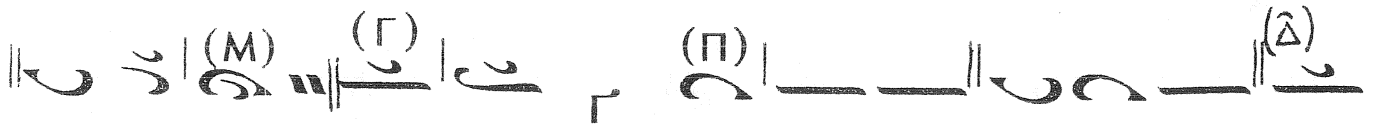
Θεοτοκίον

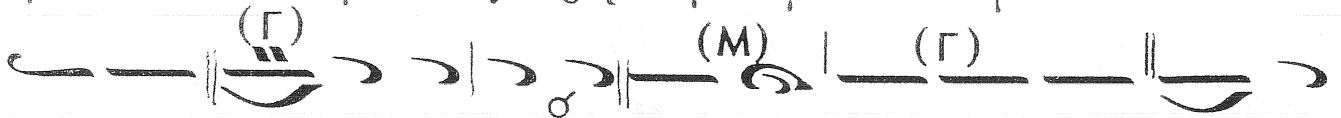
Επι σοι χαιρει Κε χα ρι τω μέ νη πά σα

η κτί σις δι Α γ γέ λων το σύ στη μα και αν

θρώπων το γέ νος δι η γι α σμέ νε να έ

και Πα ρά δει σε λο γι κέ Πα ρ θε νι κόν κά αυ

χη μα δι εξ ής Θε ός ε σα ρ κώ θη και παι δι

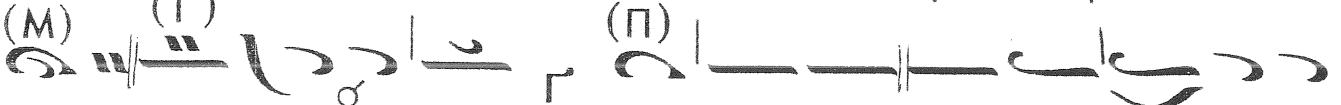
ον γέ γο νεν ο προ αι ώ νων υ πά ρ χων Θε ός

η μών δι την γαρ σην μή τραν θρό νον ε ποι

η σε και την σήν γα στέ ρα πλα τυ τέ ραν ου ρα νών α

πει ρ γά σα το δι ε πί σοι χαι ρει Κε χα ρι

τω μέ νη πά σα η κτί σις δό ξα σοι δι

ρο φόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτήρ γὰρ ἐξανεστήσθη τοῦ μνήματος.
 τος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διότι δαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρῶτον, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτάς ὁ Ἄγγελος, καὶ εἶπε· θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διότι δαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναικες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμά σου Σῶτερ ἐνηχοῦν

το, Ἄγ γέ λου τρα νῶς, πρὸς αὐ τὰ ς φθεγγο
 μένου. Τί με τὰ νε κρῶν, τὸν ζών τα λο γί ζε
 σθε; ὡς Θε ὸς γὰρ ἔ ξα νέ στη τοῦ μνήμα
 τος.

Δόξα Πα τρί και Υἱ ῶ και ἁ γί ω
 Πνεύματι

Προσκυ νοῦμεν Πα τέ ρα, και τὸν τού
 του Υἱ ὄν τε, και τὸ ἁ γι ον Πνεῦμα, τὴν

ἁ γί αν Τρι ἄ δα, ἐν μι ᾷ τῆ οὐ σί α,

σὺν τοῖς Σε ρα φί μ, κρά ζοντες· τὸ Ἄ γι ος,
 Ἄ γι ος, Ἄ γι ος εἶ Κύ ρι ε.

Και νῦν και ἁ εἰ και εἰς τούς αἰ ῶ νας

τῶν αἰ ῶ νων. Ἀ μήν

Ζω ο δό την τε κοῦ σα, ἔ λυ τρώ σω

Παρ θέ νε, τὸν Ἄ δὰ μ ἄ μαρ τίας, χαρμο
 νήν δὲ τῆ Εϋ α, ἄν τὶ λύ πης πα ρέσχες,
 ῥεύσαντα ζω ῆς, ἴ θυ νε πρὸς ταύτην δέ, ὁ
 ἐκ σοῦ σαρκω θεὸς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

α) Ἀλλη λού ἰ α, Ἀλ λη λού ἰ α, Ἀλλη λού
 ἰ α. Δό ξα σοι ὁ Θε ὅς

β) Τό αὐτό ὡς ἄνω.

γ) Ἀλ λη λού ἰ α, Ἀλ λη λού ἰ α, Ἀλ λη
 λού ἰ α. Δό ξα σοι ὁ Θε ὅ ος.

Ο Αναγνώστης αναγινώσκει χύμα τὴν ὑπακοὴν τοῦ Ἦχου

Ἀμήν.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου, ἐπι-
στᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπό-
την ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον·
καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου
δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον·
Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ
κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α' λ' ς' Νη.

ν
Ϻ | (N) ————— Ϻ
Ε χ νε ο τη τος μου ο εχ θρο ος με πει
ρα ζει ταις η δο ναις φλε γει με λ ε γω δε πε
ποι θως εν σοι Κυρι ε τρο πα μαι τα τον Ϻ
(N) ————— Ϻ
Ο ι μι σουν τες Σι ων γεν νη θη η τω σαν
δη πριν εκ σπα σθη η ναι ως χορ τος Ϻ συγ κο φει
γαρ Χρι στος αυ χε νας αυ των το μη βα σα νων Ϻ
(N) ————— Ϻ
X Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

πνευ μα τι Δ και ει

αι ω νας των αι ω νων Α μην

(N)

Α γι ω Πνευ μα τι το ζην τα παν τα φως εκ

φω το ος Θε ος με γας Δ

μεν αυ το ο και τω Λο γω

Ἀντίφωνον Β'.

(N)

Η καρ δι α μου τω φο βω σου σκε πε σθω

τα πει νο φρο νου ου σα λ μη υ

πο πε ση εκ σου ο πα νοι χτιρ μον

(N)

Ε πι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως ελ πι

Δ

ι δα ου δει σει το τε

τα χρι νει ει και κο λα σει

X
v
δ

(N)

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

πνευματι Και νυν και αιει και εις τας

αιωνας των αιωνων Αμην

v
δ

(N)

Αγιω Πνευματι πας τις θειος βλεπει

και προλεγει τερατουργει ειψιιστα εν

τρισιν ενα Θεον μεελπων και γαρ και τριλαμ

πειμοναρχει το Θεον

v
δ

Ἀντίφωνον Γ΄.

(N)

Εκεκραξα σοι Κυριε προσχεσ κλινον μοι

το ουους σου βοων τι και καθαρων πριν α

ρην μεα ποτων εν θε δε

v
δ

(N)

Επιτην μητερα αυτου γην δυων

πασ αυ θις α να λυ υ σει ^Δ του λα βειν βα

σα α νης η γε ε ρα των βε βι ω με νων ^ν

^(N)
X Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

πνευ μα τι ^Δ Και νυν και α ει X και εις τας

αι ω νας των αι ω νων Α μην ^ν

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γι α μο

να ας τρι σα γι α ^Δ ο Πα τηρ γαρ α να ρχος ^(N)

εξ ου ε φυ ο Υι ος α χρο ο ο νως λ και το

πνευ μα ^(Δ) συ υμ μορ φον ^(M) συν θρο νον ^(N) εκ Πα τρο ος ^(N) συν εκ

λαμ φαν ^ν

Ἀντίφωνον Δ'.

^(N)
δου δη τι κα λον η τι τερ πνον ^Δ αλλ

η το κα τοι κειν α δελ φους α μα ^(Δ) εν του ο τω

γαρ Κυ ρι ος ε πηγ γει λα το ζω η ην αι ω νι αν ^(N)

Του εν δυ μα τος αυ του ^(Δ) ο τα χρι

να τσ α γρσ κο σμων κε λε ευ ει μη δειν φρο ντι ζειν ^(N)

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

πνευ μα τι ^(Δ) Και νυν και α ει ^(X) και εις τσ

αι ω νας των αι ω νων Α μην ^(N)

Α γι ω Πνευ μα τι ε νο ει δει αι τι

α παν τα ε χε ται ει ρη νο βρα βευ τως ^(N) Θε ος

του το γαρ ε στι Πα τρι τε και Υι ω ο μο ου

σι ον κυ ρι ως ^(N)

Προκαίμενον

1) ό ά χορός

Βασιλευσει Κυριος εις τον αιω
 να ο Θεος σου Σιων εις γενεαν και γενεαν

2) ό ά χορός Βασιλεύσει Κύριος ...

3) ό ά χορός Στίχ. Αΐνει ή ψυχή μου τον Κύριον.

Βασιλευσει Κυριος εις τον αιω
 να ο Θεος σου Σιων εις γενεαν και
 γε νεααααν

Ο ΚΑΝΩΝ. Ὡδή Α'. Ὁ Εἰρμός. ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ' λ̣ ρ̣ ῥ̣ Νη Γ̣α Χ̣

ῤ̣ (Γ) |

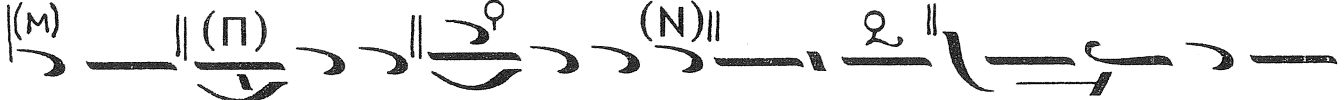
Ἄρμα τη λατην Φαρωεβυθισετε

ρα τουργουσα ποτε ῥ̣ Μωσαικηρααβδος

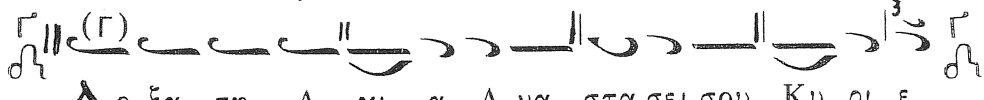
σταυροτυπως πληξασα ῥ̣ και διελουσα θαλασσαν

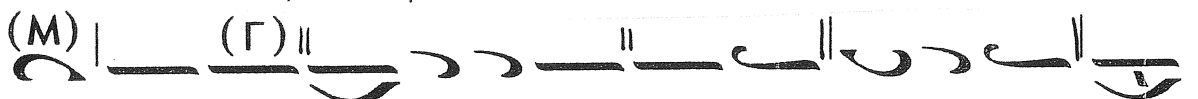
Ισραηλ δε φυγααδαπεζον οδιιτην δι

εσωσεν ῥ̣ ασματωθεωαναμελποντα ῥ̣

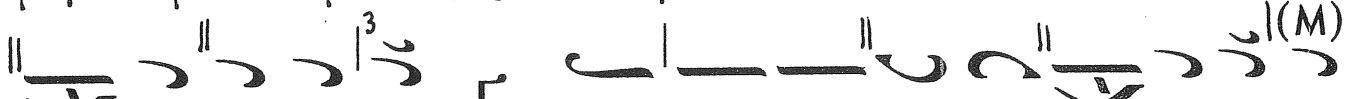
Δοξατη Αγιαναστασεισου Κυριε

Την Παντοδυναμον Χριστου Θεοτητα πως

μη θαυμασωμεν ῥ̣ εκμενπαθων παασι τοις πι

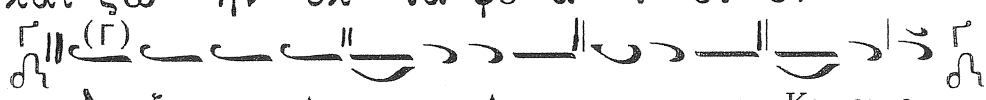
στοις απαθειαν ῥ̣ και αφθαρσιαβλυξισαν εκ

πλευρας δε αγιιας πηγην αθαα να τον στα

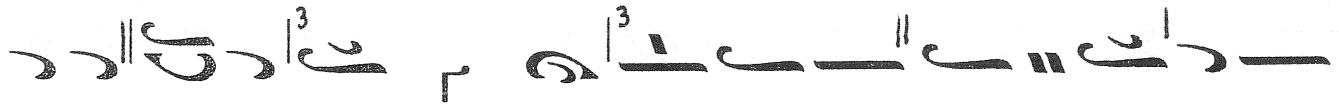
ζουσαν και ζωην εκταφα ιδιον ῥ̣

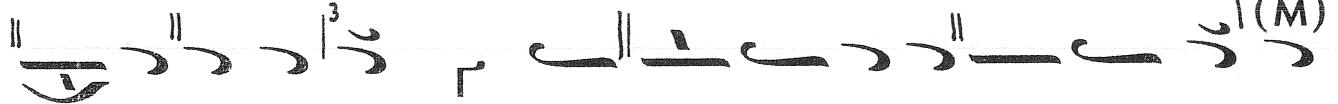
Δοξατη Αγιαναστασεισου Κυριε

Γ (Γ) |

Ὡς εὐπρεπῆς ταις γυναιξίν ο ἄγγελος νυν

εμπεφάνισται δὲ καὶ τῆ λαυγῆ φερωντῆς ἐμ

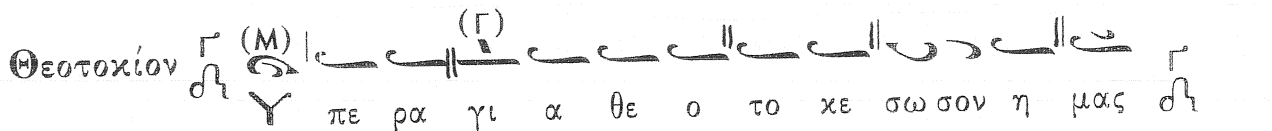
φυτοῦ συμβολα δὲ αὐλου καθαροτήτος τῆ

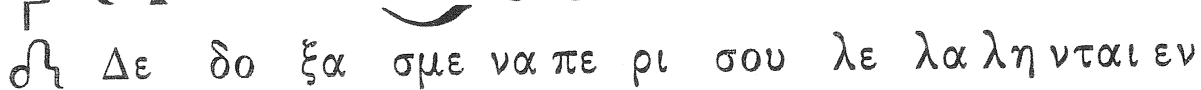
μορφῆ δὲ μηνυωντοφηγῆτος τῆς Ἀναστα

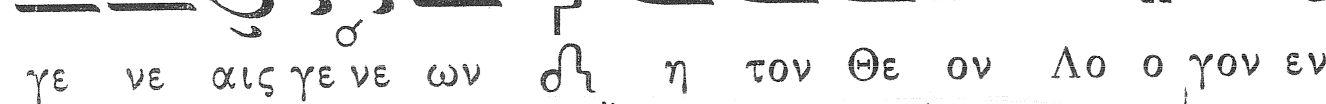
σεως κραζει ἐξηγερθη ὁ Κύριος

Θεοτοκίον

Υπεραγία θεοτοκε σωσον ἡμᾶς

δὲ δεδοξασμεναπερισουλελαληνται ἐν

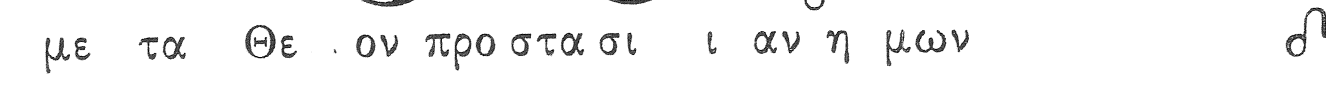
γενεαῖς γενεῶν δὲ ἡτον θεον λογον ἐν

γαστριχωρησασα ἀγνη δε διαμεινασα θεο

τοκε παρθε ἐνεδιόσε παντες γενναιομεντην

μετα θεον προστασιαν ἡμῶν

Ὦδή Γ' Ὁ Εἰρμός.

(M) | (Γ) ||

Ο στε ρε ω σας κατ αρ χας τους ου ρα νους εν

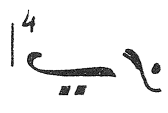
συ νε σει και την γην ε πι υ δα των ε δρα σας εν

τη πε τρα με Χρι στε της Εκ κλη σι ας στη ρι ξον

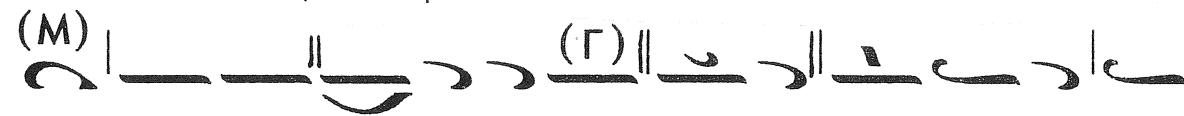
ο τι οκ ε στι πλη ην σου α γι ος μο νε φι λαν θρω

πε

Δο ξα τη Α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε

(M) | (Γ) ||

Κα τα κρι θεν τα τον Α δαμ τη γευ σει της α

μαρτι ας της σαρ κος σου το σω τη ρι ον πα θος ε

δι και ω σας Χρι στε αυ τος γα ρου χυ πευ θυ νος

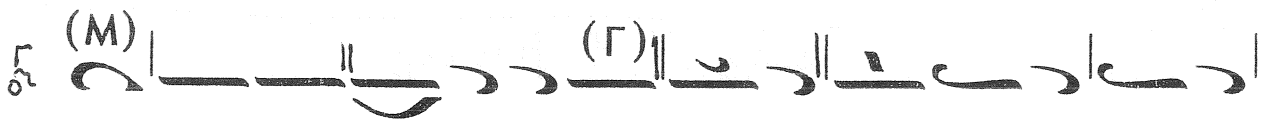
του θα να του πει ρας πε φη νας ο α να μαρ τη

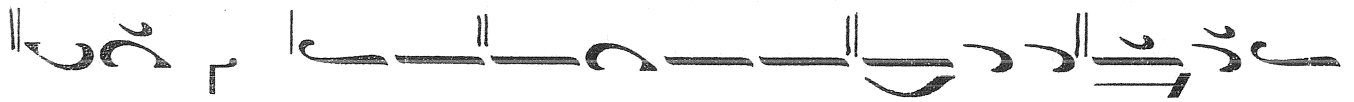
τος

Δο ξα τη Α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε

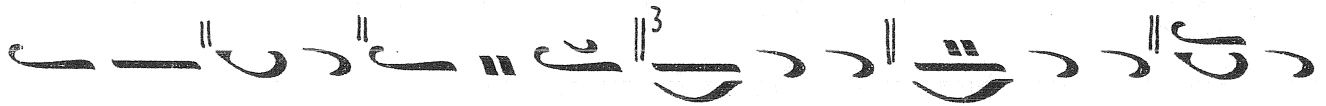
Της Α να στα σε ως το φως εξ ε λαμ φε τοις εν

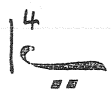
σκο τει ρη του θα να του και σκι α καθη με νοις ο

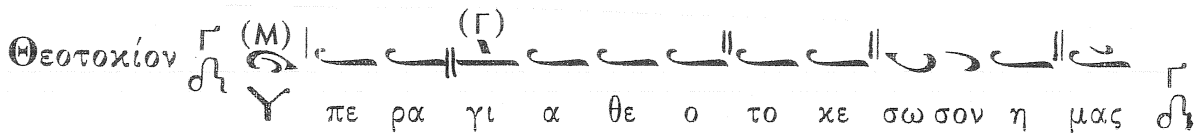
Θε ος μου Ι η σους και τη αυ του θε ο τη τι τον

ι σχυρον δε σμε ευ σας τον τσ τα σκευ η δι ηρ πα

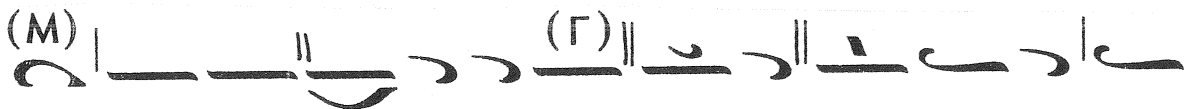

σεν

Θεοτοκίον

Υ πε ρα γι α θε ο το κε σω σον η μας ρη

των Χε ρου βιμ και Σε ρα φιμ ε δει χθης υ ψη

λο τε ρα ρη Θε ο το κε συ γαρ μο νη ε δε ξω

τον α χω ρη τον Θε ον εν ση γα στρι α μο λυντε ρη

δι ο πι στοι σε πα αν τες υ μνοις Α γνη μα κα ρι ζο

μεν

μνωσιν πάλαι, (Δ)↓ πε ρι στείλασα μό νη, (B) τήν τοῦ
πε σόντος Ἀ δάμ, (M) τῷ το κε τῷ σου Ἀ γνή, (M) ἄ
φθαρ σίαν αὖ θίς με ἀμ φί α σο ν. (B) (M)

Ἀναστάσιμον Κοντάκιον (χῦμα).

Ἦχος πλ. δ' Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστάς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἤγειρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας, καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν Ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος. Ἦχος πλ. δ'.

Τὰ τοῦ, Αἶδου σκυλεύσας βασίλεια, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, Γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης, χαρὰν κομισάμενος, καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας τὰ τῆς νίκης σύμβολα Σωτὴρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ νεκρῶν Ἐγέρσει σου πολυέλεε.

Μεσώδια Καθίσματα τῆς Τυρινῆς

Κατεπλάγη Ἰωσήφ Ἦχος Δ' $\frac{4}{\sigma}$

α) $\overset{(M)}{\Delta}$ $\overset{(II)}{\Delta}$ $\overset{(\Delta)}{\Delta}$

Ἐξεβλήθη ὁ Ἀδάμ, τοῦ Παράδει-
 σου τῆς τρυφῆς, διὰ βρώσεως πικρᾶς, ἐν
 ἀκρασίᾳ ἐντολήν, μή φυλάξας τὴν τοῦ Θε-
 σπότου, καὶ κατεκρίθη, ἐργάζεσθαι τὴν
 γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη αὐτός, ἰδρῶτι δὲ πολ-
 λῶ, ἐσθίειν ἄρτον αὐτοῦ. Διὸ ἡμεῖς πο-
 θήσωμεν ἐγκράτειαν, ἵνα μὴ ἔξωθρηνη-
 σωμεν, τοῦ Παράδεισου, ὡσπερ ἐκεῖ-
 νος, ἀλλ' εἰς αὐτόν ἐλευσώμε-
 θα.

β) Ἐτερον Μεσώδιον Κάθισμα. Ἦχος δ'.

"Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ..."

Ἦχος Δι̇ Δι̇

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Νῦν ὁ καιρὸς τῶν ἀρετῶν ἐπεφάνη, καὶ ἐπιθύραις ὁ Κριτῆς, μὴ στυγνάσωμεν, ἀλλὰ δεῦτε νηστεύοντες προσάξωμεν, δάκρυα κατὰ νυξίν καὶ ἑλεημόσυνην, κρίζοντες. Ἡ μάρτομεν, ὑπὲρ ψάμμον θαλάσσης. Ἄλλ' ἄνες πᾶσι πάντων Λυτρωτά, ἵνα καὶ σχῶμεν τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

γ) Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ἦχος Δι̇ Δι̇

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν

Οὐ σὶ ὠπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε,
 τὰς δὺναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνά
 ξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προῖστασο πρεσβεύου
 σα, τίς ἡ μᾶς ἐρρύσατο ἐκ τῶν
 τῶν κινδύνων, τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως
 νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν
 Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώ
 ζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἀφ' ς' Ὡιδῆς·

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου.

Αὐτόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Τῆς σοφίας ὀδηγέ, φρονήσεως χορηγέ, τῶν ἀφρόνων παιδευτά, καὶ πτωχῶν ὑπερασπιστά, στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου Δέσποτα. Σὺ δίδου μοι λόγον, ὁ τοῦ Πατρὸς Λόγος· ἰδοὺ γὰρ τὰ χεῖλη μου, οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κράζειν σοι Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Χορός: Ἐλε ἦμον, ἐλέησόν με τὸν πα
ρα πε σόντα. α

Ὁ Οἶκος.

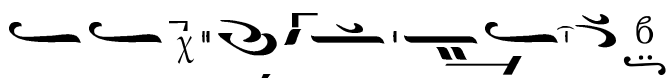
Ἐκάθισεν Ἀδὰμ τότε, καὶ ἔκλαυσεν ἀπέναντι τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου, χερσὶ τύπτων τὰς ὄψεις, καὶ ἔλεγεν· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Ἰδὼν Ἀδὰμ τὸν Ἄγγελον, ὠθήσαντα, καὶ κλείσαντα τὴν τοῦ θείου κήπου θύραν, ἀνεστέναξε μέγα, καὶ ἔλεγεν· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Συνάλγησον Παράδεισε, τῷ κτήτορι πτωχεύσαντι, καὶ τῷ ἦχῳ σου τῶν φύλλων, ἰκέτευσον τὸν Πλάστην, μὴ κλείση σε. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Παράδεισε πανάρετε, πανάγιε, πανόλβιε, ὁ δί

Ἀδὰμ πεφυτευμένος, καὶ διὰ τὴν Εὐάν
κεκλεισμένος, ἰκέτευσον Θεὸν διὰ τὸν
παραπесόντα. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν
παραπесόντα.

Χορός:
Ἐ λε ἦ μον, ἐ λέ η σόν με τὸν πα

ρα πε σόντα. α

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου τοῦ Ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Στίχοι. Ἀνθρώπος ἐν γῆ τοῦ Θεοῦ κληθεὶς μόνος, Ἐξείς τί καινὸν κἀν πόλῳ, Πάτερ μόνος. Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ, Ἀλέξιε, πότμον ἀνέτλης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, συνέφθασε καὶ ἡ μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβερᾶς ἀπειλῆς τοῦ Σεισμοῦ, ἧς παρ' ἐλπίδα ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φιλάνθρωπος Κύριος, γέγονε δὲ ἐπὶ Κωνσταντίνου Βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Παῦλος ὑπὲρ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων πυρὶ τελειοῦται.

Στίχοι. Ζῆλος διεξέκαυσε Παῦλον Εἰκόνων, Ὡ φλόξ δι' αὐτὰς ἐξεκαύθη καμίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Θεοστήρικτος, Ὁμολογητής, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι. Στήριγμα πιστοῖς καὶ μεταστὰς ἐκ βίου, Τὰς σὰς, Θεοστήρικτε, προεβείας δίδου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πατρικίου, Ἐπισκόπου καὶ φωτιστοῦ Ἰρλανδίας.

Στίχοι. Εἶ και θανὸν ἄληστος ἐν καρδίαις Πατρικίος μέγας πατήρ Ἰρλανδίας. Ἐβδόμη καὶ δεκάτῃ Πατρικίος ἀφίπτατο γαίης.

Συναξάριον τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀπὸ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τοῦ Πρωτοπλάστου Ἀδάμ.

Στίχοι.

Κόσμος γενάρχαις πικρὰ συνθηρησάτω.
Βρώσει γλυκεῖα, συμπεσῶν πεπτωκόσι.

Τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνία, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου ἡμᾶς καταξίωσον, καὶ ἐλέησον, ὡς μόνος φιλάνθρωπος. Ἀμήν.

« — — — — — » ^(Γ) « — — — — — » ^(Δ) « — — — — — » ^(Μ)
 μέλπει ἄ να κράζουσα, ἐκ δι α νοίας κα θα
 « — — — — — » ^(Β) « — — — — — » ^(Μ) ρᾶς, ἐν Κυ ρί ω ἐ ορ τάζου σα.

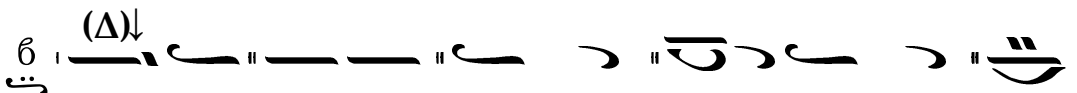
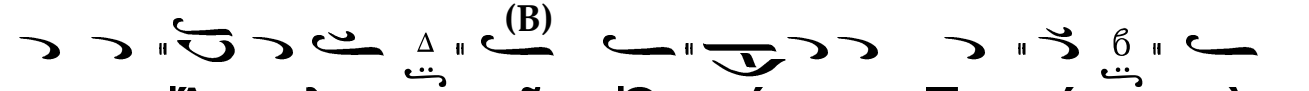

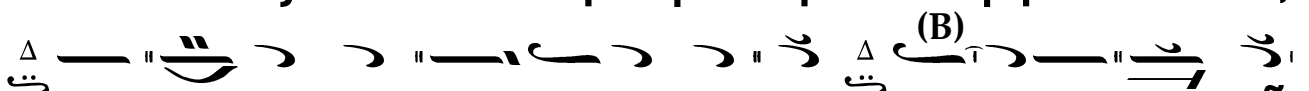
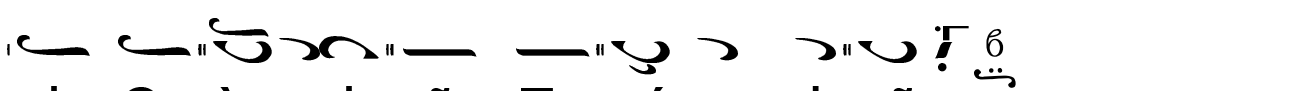
Ῥιδή ε'

A' Χορός: « — — — — — » ^(Β) « — — — — — » ^(Μ)
 Τῷ θεί ω φέγγει σου Ἄ γα θέ, τὰς
 « — — — — — » ^{(Δ)↓} « — — — — — » ^(Β)
 τῶν ὀρθρι ζόντων σοι ψυχάς, πόθω κα ταύ
 « — — — — — » ^{(Δ)↓} « — — — — — » ^(Β)
 γαυσον δέομαι, σὲ εἰ δέ ναι Λόγε Θε οῦ, τὸν
 « — — — — — » ^(Β)
 ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πται σμά των ἄ
 « — — — — — » ^(Β)
 να κα λού με νο ν.

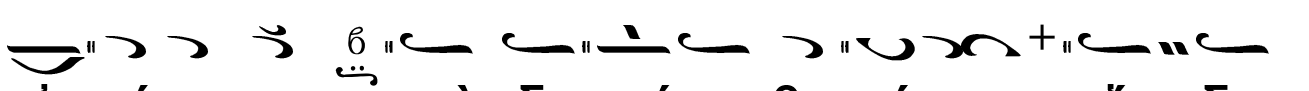
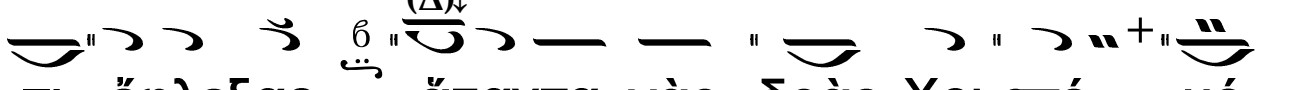

Ῥιδή ς'

B' Χορός: « — — — — — » ^{(Δ)↓} « — — — — — » ^(Β)
 Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὕ ψου μέ
 « — — — — — » ^(Γ) « — — — — — » ^(Β)
 νην καθο ρῶν, τῶν πει ρα σμῶν τῷ κλύδωνι, ἐν
 « — — — — — » ^(Μ) « — — — — — » ^{(Δ)↓} « — — — — — »
 εὐ δί ω λι μέ νι σου προσδρα μών, βο ῶ
 « — — — — — » ^(Μ) « — — — — — » ^(Β)
 σοι· Ἄ νάγα γε ἐκ φθο ρᾶς τὴν ζω ἦν μου Πο
 « — — — — — » ^(Β)
 λυ ἐ λε ε .

Ῥιδή ζ'

Α' Χορός:
 Δρο σο βόλον μὲν τὴν κάμινον εἶρ γὰ

 σατο, Ἄγγελος τοῖς Ὁ σί οἰς Παι σί, τοὺς

 Χαλ δαίους δὲ κατα φλέγον πρό σταγ μα Θε οὔ,

 τὸν Τύραννον ἔ πεισε βο ἄν· Εὐ λογη τὸς εἶ

 ὁ Θε ὸς ὁ τῶν Πα τέρων ἡ μῶν.

ᾠδὴ η'

Β' Χορός:
 Αἰ νοῦμεν εὐ λο γοῦμεν προσκυ

 νοῦμεν τὸν Κύ ρι ον

 Ἐκ φλο γὸ ς τοῖς Ὁ σίοις, ὄρο σον

 ἐ πήγασας, καὶ δι καί ου θυ σί αν, ὕ δα

 τι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ ὄρας Χρι στέ, μό

 νῶ τῶ βούλεσθαι. Σὲ ὑ πε ρυ ψοῦ μεν εἰς πάν

 τας τοὺς αἰ ῶ να ς.

Ἀκολουθεῖ ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Η ΤΑΞΙΣ ΤΟΥ ΕΣΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ Π. Δ΄ ήχος.

Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Α΄ χορός: Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ

Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἦχος Δι 168

ΧΟΡΟΣ Α΄

ΧΟΡΟΣ Β΄ τὸ αὐτό

ΧΟΡΟΣ Α΄

ΧΟΡΟΣ Β΄

Ὁ Διάκονος

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ χορὸς: Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ΄).

Ὁ Διάκονος:

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεὺς

Εἰρήνη πᾶσι.

Ξ Ὁ χορὸς: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς

Ἐκ τοῦ κατὰ (ὀνομάζει τὸν Εὐαγγελιστὴν) Ἁγίου Εὐαγγελίου, τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος

Πρόσχωμεν.

Α Ὁ χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς

ἀναγινώσκει τὸ τῆς σειρᾶς ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

Β Ὁ χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ χοροστατῶν Ἱερεὺς

ἢ ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὸ:

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,* προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον* Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.* Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν* καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν* ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν.* σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν,* ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν,* τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.* Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν* τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν.* ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ* χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.* Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον* ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ.* σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς* θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Εἶτα οἱ γοροὶ ψάλλουσι. κατ' ἀντιφωνίαν τὸν Ν΄ (50όν) ψαλμόν

(χ.τ. 311)

Ἦχος π̣ δ̣ Νη

ε̣ λε η̣ μον̣ ε̣ λε η̣ σον̣ με̣ ο̣ θε̣ ος̣ δ̣

 κα̣ τα̣ το̣ με̣ γα̣ ε̣ λε̣ ο̣ ος̣ σου̣ κ̣ και̣ κα̣ τα̣

 το̣ πλη̣ η̣ θος̣ των̣ οικτιρ̣ μων̣ σου̣ ε̣ ξα̣ λει̣ φο̣ ον̣ το̣

 α̣ νο̣ μη̣ μα̣ α̣ μου̣

 ε̣ πι̣ πλει̣ ον̣ πλυ̣ νον̣ με̣ α̣ πο̣ της̣

 α̣ νο̣ μι̣ ας̣ μου̣ και̣ α̣ πο̣ της̣ α̣ μαρ̣ τι̣ ας̣ μου̣

 κα̣ θα̣ ρι̣ σο̣ ον̣ με̣

Δ ^{κατω}

ο ο τι ι ι την α νο μι αν μου

ε γω γι κω ωσ κω π και η α μαρ τι α μου

ε κω πι ον μου ε στι δι α παν τος

σοι μο κω η η μαρ τον και αι το πο

νη ρον ε κω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θης εν τοις λογοις σου και νι κη

σης εν τω κρι νε σθαι αι σε

Ι δου ου ου γαρ εν α νο μι αις ου

νε λη η φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με

η μη τηρ μου

Ι δου ου ου γαρ α λη θει αν η γα πη

σας π ρ τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ας σου ε δηλω σα ας μοι

(N) Ραν τι εις με υσ σω παω και κα θα ρι σθη σο

μαι Χ πλυ νει ει εις με ε Χ και υ περ χι ο

να λευκαν θη σο μοι

(N) ακου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ

φο συ νην α γαλ λι α σονται ο στε ε α τε

(N) ε τα πει νω με να

(Δ) ακου πο στρε ε ε φον το προ σω πον σου α

(N) πο των α μαρ τι ω ωων μου και πα α α σαστας

α νο μι ας μου ε ξα λει φον

(N) καρ δι αν κα θα ραν κτισον εν ε μοι οι ο

θε ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ

κα τοις μου

^{(Δ) κάτω}
 δὲ ^(N) ^(Π)
 Μη α πορ ρι ι ι φη ης με ε α πο
^(N)
 του προ σω που σου ^π και το πνευμα σου το Α γι ον
⁴ ^x ^(N)
 μη αν τα νε λης απ ε μου
⁷ ^x ^(Δ) ^(N) ^(Π)
 Α πο δο ος μοι την α γαλ λι α σιν του σω
^(N)
 τη ρι ου σου ^π και πνε ε ευ μα τι η γε μο νι
 κω στη ρι ξο ον με
^{κάτω} ^(Δ) ^(M) ^(N) ^(Π)
 Δι δα α α ξω ω ω α νο μου τας ο δου
^(N)
 ους σου ^π και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε φου σι

^(N) ^(Δ)
 α νο μου τας ο δου ους σου και α
^(N)
 σε βεις ε πι σε ε ε ε πι στρε φου σι

^(Γ) ^(M)
 Ρυ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος η η ο
^(Π) ^(N)
 Θε ος της σω τη ρι ας μου ^π α γαλ λι α σε

ται η γλωσ σα μου την δικαι ο συνην σου ν
δ

κατω Δ (N) x

Κυ ρι ι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το στο

μαμου αναγ γε λειτην αι νε σιν σου ν
δ

(Δ) (M) + + +

ο ο ο τι ι ει η θε λησας θυ

(Π) (N) + + + + +

σι αν ε ε δω κα αν ο λο και τω μα τα

ουκ ευ δο κη σεις ν
δ

(N) + + + + +

θυ σι α τω θε ω πνε ευ μα συν τε τριμ

(N) (Δ) + + + + + (N)

με ε ε νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα

πει κω με νην ο θε ος ουκ ε ξου δε κω σει ν
δ

κατω Δ (N) (Π)

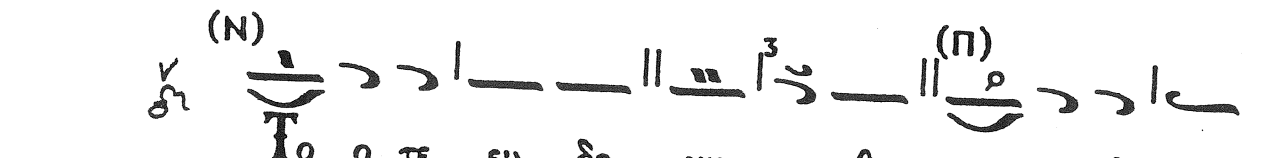
α γα θυ νον Κυ ρι ι ε εν τη ευ δο

(N) (Π) + + + + +

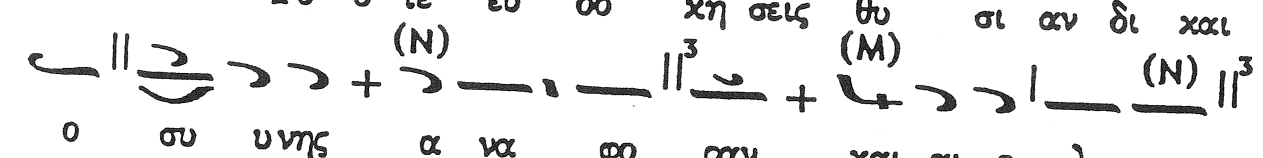
χι ι α σου την Σι ων και οι κο δο μη θη η

(N) + + + + + ν
δ

τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ

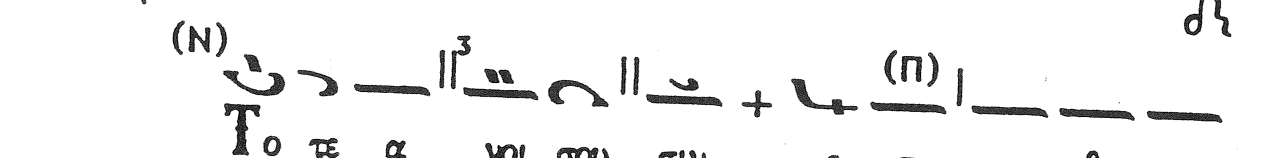
 (N) $\delta\eta$ $\tau\omicron$ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και

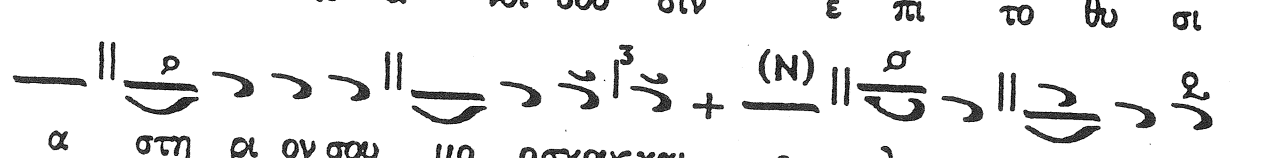
 ο συ υνης α να φο ραν και αι ο λο και

 τω μα τα ν $\delta\eta$

 (N) $\tau\omicron$ τε α νοι σου σιν ε πι το θυ σι

 α στη ρι ον σου μο οσχους και ε λε η σον με ο

 θε ος ν $\delta\eta$

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Τριωδίου

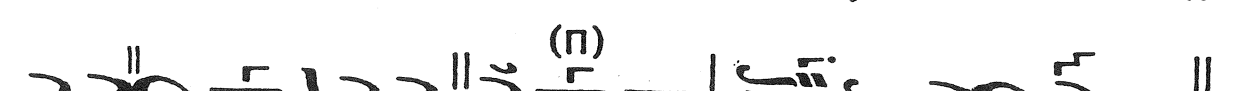
Ἦχοσ ἁ. Δ' Νη

ν (Χ.Τ. 318)

 (N)
 με Δοξα Πατρι και Υιω και Α

 (N)
 γιω Πνεεεεεεμααααατι

 της μεταινοιαααςαανοι

 (N)
 αιξοονμοιαπυυλας ζωωοοο

 (N)
 δοοοοοτα ορθριιζειειγαρτο

 (N)
 οοπνεευμαααμου προς Ναοντο

 οναααγριοοονσουλναονφερων

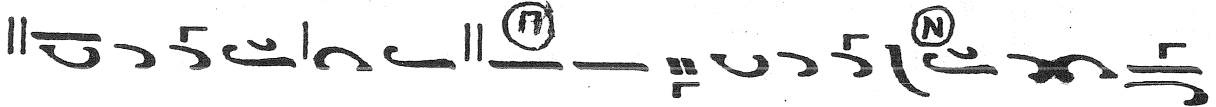
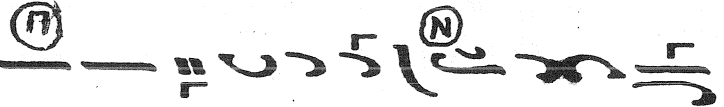

 (N)
 τουσωματοςοοολοονεσπιιλωω

 (N)
 ωμεεεενον αλλωσΟικτιφμων

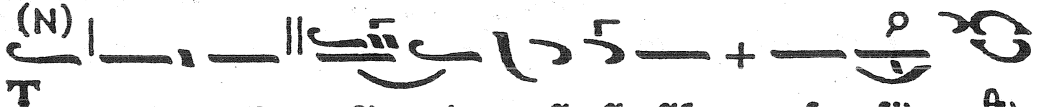

 (N)
 καααθαααρονευσπλαγγκωωωσου

 (N)
 εελεεεει

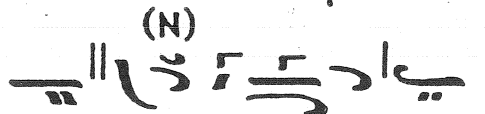

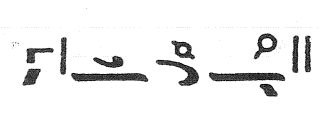

(N) || ||
και νυν και α ει και εις του ου ους αι αι

|| || (N) (N)
ω ω ω νας των αι ω ω ω ω ω ω νων Α α

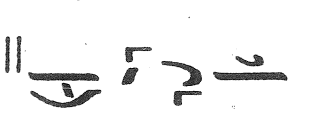

α μην

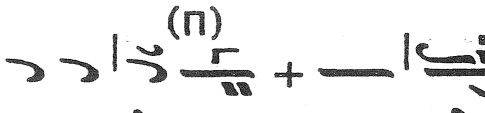
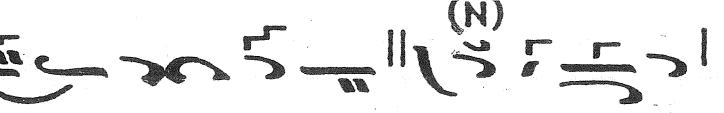
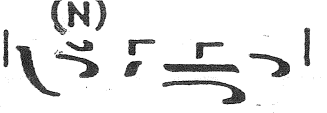

(N) | +
της σω τη ρι ι α α ας ε ευ θυ

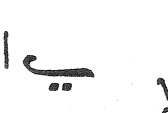

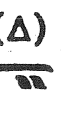
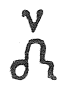
|| + || (N)
υ νο ον μοι αι τρι ι βους θε ε ο ο

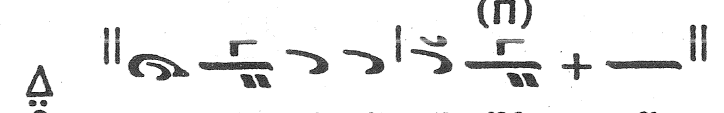
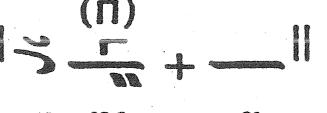

(N)
ο το ο ο ο κε αι σχραι αις γα αρ κα τε ερ

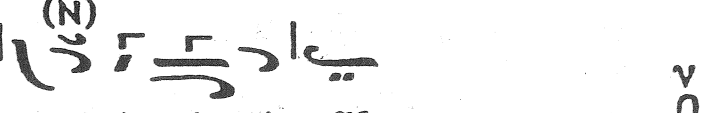

|| (M) (B)
ρυ υ πω ω σα α την ψυ χη ην α μα αρ

|| (N) ||
τι ι ι αις ρ ως ρα θυ μως τον βι ον μου ο

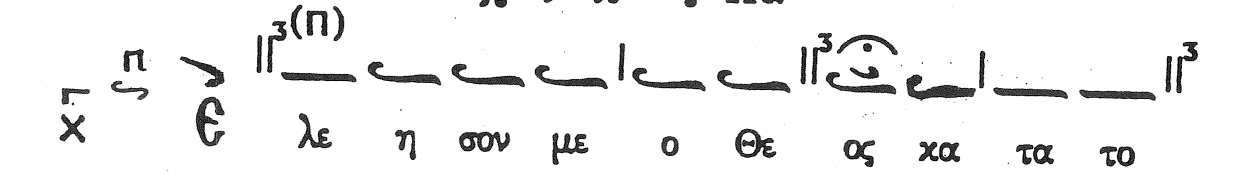
 (N) || (N)
ο ο λο ον εκ δα α πα α α νη η η η

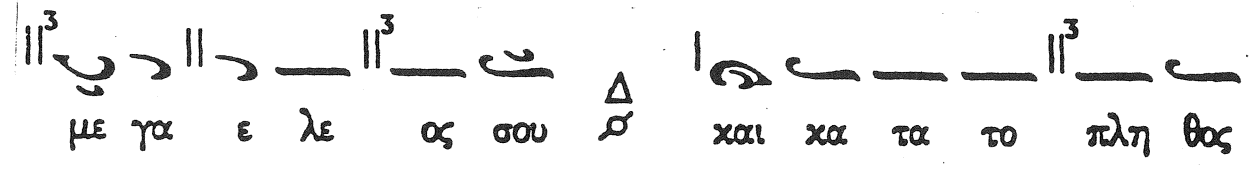
  (M) (Δ)
σας ταις σαις πρε σβει ει αι αις ρυ υ

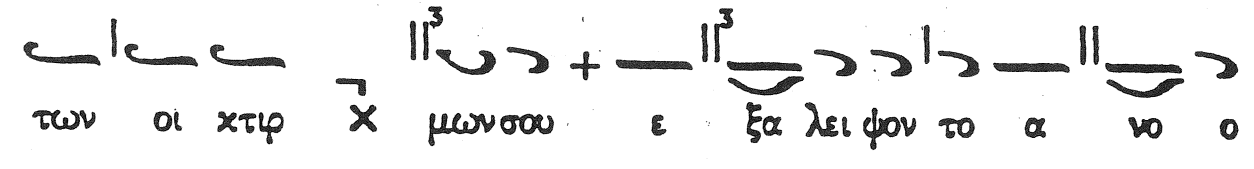
 (N) (N)
υ σαι αι αι αι με πα α α α ση ης α

|| (N)
κα α θα α αρ σι ι ι ι αις

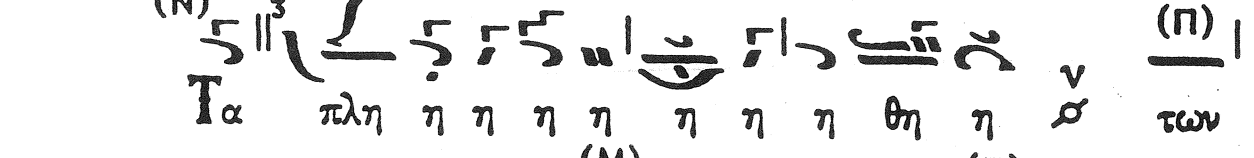
Ήχος λ π Πα

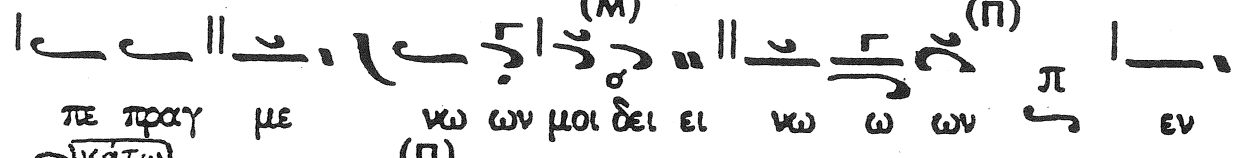

 λε η σον με ο θε ος κα τα το

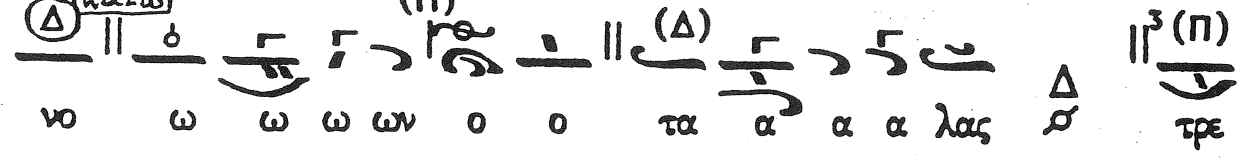

 με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος

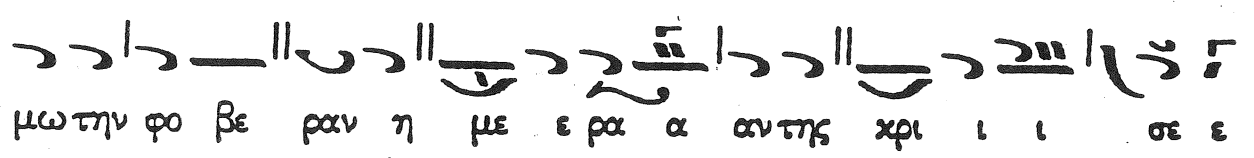

 των οι κτιρ μων σου ε ξα λει φον το α νο ο

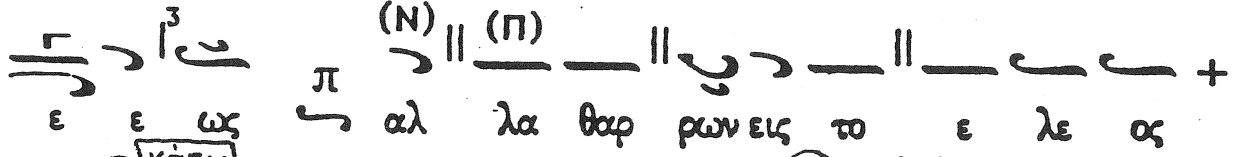

 μη μα α α μου

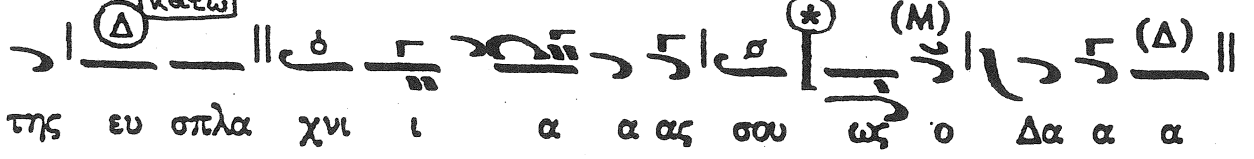

 Τα πλη η η η η η η η θη η των

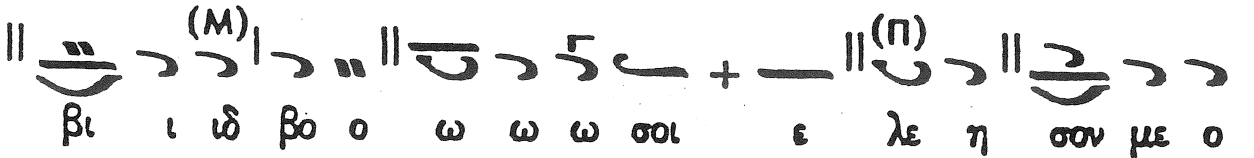

 πε πραγ με κω ων μοι δει ει κω ω ων εν

 νο ω ω ω ων ο ο τα α α α λας τρε

 μωτην φο βε ραν η με ε ρα α αντης χρι ι ι σε ε

 ε ε ως αλ λα θαρ ρωνεις το ε λε ος

 της ευ σπλα χνι ι α α ας σου ως ο Δα α α

 βι ι υδ βο ο ω ω ω σοι ε λε η σον με ο

Θεός σου κατὰ τὸ μέγεθός σου χελε

οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ

ἦ ὁσὸν ὡς ὁδοὶ υἱοῦ βοῶν

ὡσὸν εἰς ἡσόντες ὁ θεός

εἰρεὺς: Σῶσον ὁ θεός...

Διάκονος:

Σὺ ὡσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ καταπέμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἔλεή σου τὰ πλοῦσα· πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ Ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων ἱεσείαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφημῶν Ἀποστόλων· τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Μεγάλων Ἱεραρχῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου, Ἀθανασίου,

Κυρίλλου καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδανος ἐπισκόπου Τριφυλοῦτος, τῶν θαυματουργῶν τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, καὶ Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μητῆ τοῦ Θαύματοργοῦ καὶ τῶν Ἱερομαρτύρων Χαράλαμπος καὶ Ἐλευθερίου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλινίκων Μαρτύρων τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν (τοῦ ἁγίου τοῦ Νεοφύτου) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης (τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας· εἰς ἐορτάζεται), καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων ἱκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ χοροὶ: Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (ἐπυνομιμῶνται τετράκις).

* Ο Ἄ Χορός ἠπίως:
Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστέ ο Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον... Ἦχος Δι' 166

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε
ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον
Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε
ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η
σο ν

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητός εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος (ἢ ὁ Ἱερεὺς) ἱστάμενος πρὸς τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου τοῦ Τέμπλου ἐκφωνεῖ
Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες, μεγαλύνωμεν.

Ἡ Τιμιώτερα Ἦχος Ἁ εἰς Βγ $\frac{\text{Θ}}{\text{ΔΙ}}$ $\frac{\text{Γ}}{\text{Χ}}$

Χορός: $\frac{\text{Δ}}{\text{Σ}}$ $\frac{\text{Β}}{\text{Α}}$ || $\frac{\text{Β}}{\text{Α}}$ $\frac{\text{Β}}{\text{Α}}$ $\frac{\text{Δ}}{\text{Σ}}$
Α μην

Ἐκφώνησις
Διακόνου

Την Θεοτοκον και Μητερα του φωτος
εν υμνοις τιμαντες μεγαλυνομεν

ΧΟΡΟΣ:

Στίχος α'

(Δ) κάτω

Μεγαλυνη ψυχη μου τον Κυριον και
ηγαλιασε το πνευμα μου επιτω θεωτω σω
τηρι μου

και ἄλλως
επιτω θεω ωτω σωτηρι μου

(Δ) κόλιω

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και
ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ
την αδιαφορας θεον λογον τεκουσαν
την οντως θεοτοκον Σεμεγαλυνο

με εν

(M) $\frac{\text{Χ}}{\text{Β}}$ $\frac{\text{Σ}}{\text{Δ}}$

Οτι επεβλεψεν επι την ταπεινω
σιν της δουλης αυτου ιδου γαρ απο του

|| (Δ) — X || (M) —

νυν ^Δ μα κα ρι ου σι με πα σαι αι γε νε

αι ^Δ «Τήν τιμιωτέραν...» ὡς ἄνωτέρω.

γ) (M) — X — B —

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

Δ —

δυ να τος και Α γι ον το ο νο μα αυ

Δ — X — (Δ) —

του και το ε λε ος αυ του εις γε νε

(M) —

αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις αυ τον

«Τήν τιμιωτέραν...» ὡς ἄνωτέρω.

δ) (M) — X — B —

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ

Δ — (Δ) — X —

του δι ε σχορ πι σεν υ πε ρη φα

(M) —

νχς δι α νοι α καρ δι ας αυ των

«Τήν τιμιωτέραν...» ὡς ἄνωτέρω.

ε) (M) — X — B —

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και

Δ — (Δ) —

υ ψω βε πει νχς πει νων τας ε νε

πλησεν αγαθων και πληθυντας εξα **ΠΕΣΤΕΙ**

ΛΕΚΕΝΟΥΣ

ΚΟΙΤΩ
Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ

και ενδοξοτεραν ανγκριτωστων Σεραφειμ

την αδιαφορωσ θεον λογον τεκουσαν

την οοντως θεοτοκον Σεμεγαλυω

με εν

5) Αντελαβετο Ισραηλ παιδος αυτου

μνησθη ναι ελεους καθως ελαλησε

προς τους πατερας ημων τω Αβραάμ και τω

σπέρματι αυτου έως αιώνος

«Την τιμιωτεραν...» ως ανωτέρω

και η θ' οδὴ τῶν κοιταβοισιῶν

Ωιδή θ'

Ἦχος λ̣ Δι

A' Χορός: ^{(Δ)↓} Θε ὄν ἄν θρώ ποῖς ἰ δεῖν ἄ δύνα
 τον, ὄν οὐτολ μᾶ Ἄγ γέλων ἄ τε νί σαι τὰ
 τάγματα· δι ἄ σοῦ δὲ Πάναγνε ὦ ρά
 θη βρο τοῖς, Λό γος σε σαρκω μέ νος,
 ὃ ν μεγα λύνοντες, σὺν ταῖς οὐ ρα νί αις
 Στρατι αῖς, σὲ μα κα ρί ζομε εν.

ΩΔΗ Θ' Αργή

«Θε ὄν ἄν θρώ ποῖς ἰ δεῖ ν ἄ
 δύνα το ν, ὄν οὐτολ μᾶ Ἄ γ γέ λων
 ἄ τε νί σαι τὰ τάγμα τα α·
 δι ἄ σοῦ δὲ Πά να γνε ὦ ρά
 θη βρο τοῖς, Λό γο ς σε σα ρ

κω μέ νος, ὁ ν με γα
λύ νο ν τες, σὺ ν ταίς οὐ ρα νί
αῖς Στρατι αῖ ς, σὲ μα κα ρί ζο
(N) με εν.

Ακολουθεῖ ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

Άγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἱερεύς: Ὅτι σε αἰνοῦσι πάσαι αἱ δυνάμεις...

Ἦχος Δι

Ο α' χορός
Χ (M)
Δ

Α μη ην

(Δ) + (B)
Δ

Α γι ος Κυ ρι ο ς ο Θε

Ο β' χορός: το αυτό.

ο ς η μων

Ο α' χορός: (B) (Δ)
β

Υ ψου τε Κυ ρι ο ν τον Θε

(B) +

ο ν η μω ο και προ σκυ νει τε τω υ

(Δ)

πο πο δι ω των πο δω ν αυ του

Ο β' χορός. (Γ) (Δ) (B)

Ο τι Α γι ο ς ε στι

β

ι

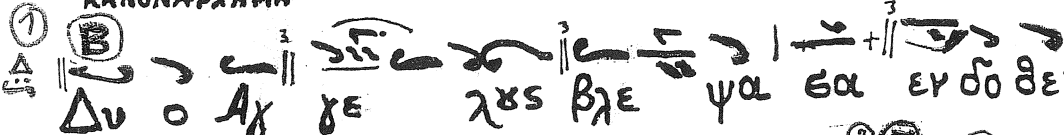
Εἶτα ψάλλονται τὰ Ἐξαποστειλάρια.

Η' Αναστάσιμον ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

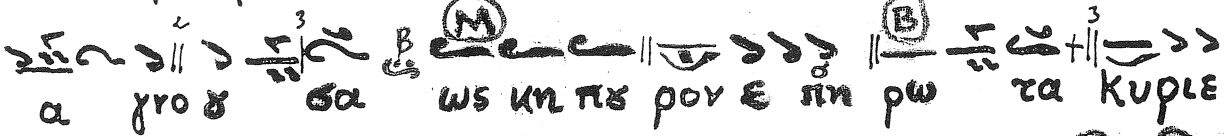
Προσόμοιον πρὸς τὸ "Τοῖς μαθηταῖς εὐελέθωμεν"

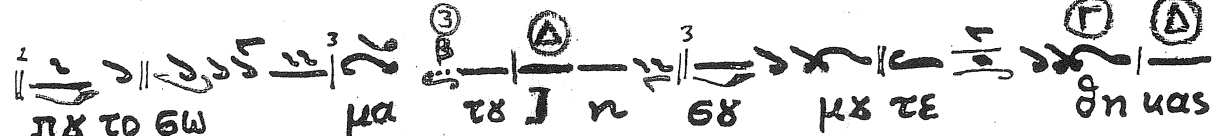
Ἦχος Δι. x 100MM

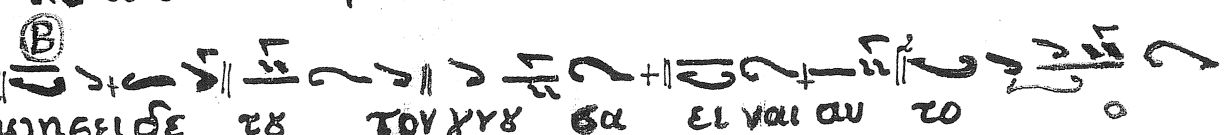
ΚΑΝΟΝΑΡΧΗΜΑ

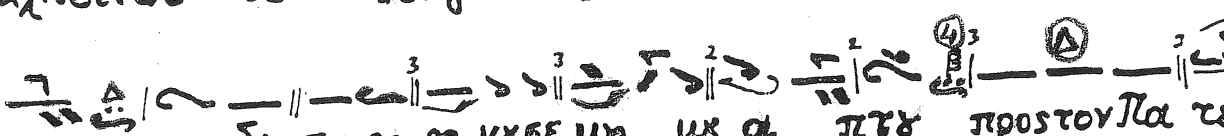
① Δυ ο Α γ γε λ ρς β λε ψα εα εγ δο θ εν

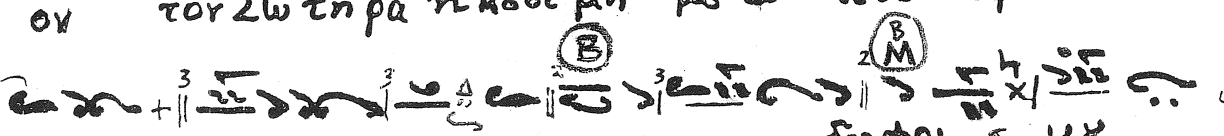
 τ ς μ η μ ε λ ς Μα ρ ι α ε ξ ε π λ η τ τ ε το και χ ρ ι σ τ ο υ

 α γ ρ ο ς ε α ω ς κ η π ς ρ ο υ ε π η ρ ω τα κυ ρ ι ε

 π ς τ ο ε ω μα τ ς Ι η ε ς κ ς τ ε θ η κ α ς

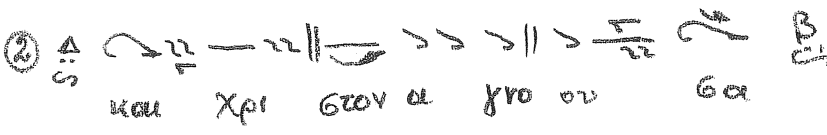
 κ η β ε ι θ ε τ ς τ ο υ γ γ ς ε α ε ι ν α ι α υ τ ο

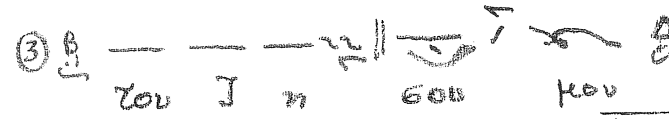
 ο υ τ ο υ Σ ω τ η ρ α η κ ε β ε μ η μ ε α π τ ς π ρ ο σ τ ο υ Π α τ ε

 ρ α α π ε ι μ ι ε ι π ε τ ο ι ς α θ ε λ φ ο ι ς μ ε

Τε 13.1.84
Α.Σ.Α.

και ἄλλως ① Δυ ο Α γ γε λ ρς β λε ψα εα

② και χ ρ ι σ τ ο υ α γ ρ ο υ ε α

③ τ ο υ Ι η ε ς κ η μ ο υ

④ π ρ ο ς τ ο υ Π α τ ε ρ α

Ἐξαποστειλάριον, Τριωδίου.

Ἦχος β'

"Τυναῖκες ἀκουτίσθητε..."

Ἦχος Δι

Τῆς ἐν το λῆς σου Κύ ρι ε, πα ρή
 κουσα ὁ ἄ θλιος, καὶ γυμνω θεὶς τῆς
 σῆς δό ξης, αἰ σχύνης πέπλη σμαι, οἱ
 μοι! καὶ τῆ ς τρυ φῆς ἐκ βέ βλη μαι, τοῦ Πα
 ρα δείσου εὔ σπλαγ χνε. Ἐ λε ἦ μον ἐ λέ
 η σό ν με, τὸν στε ρη θέντα δι καί
 ως, τῆς ἀ γα θό τη το ς τῆς σῆ ς.

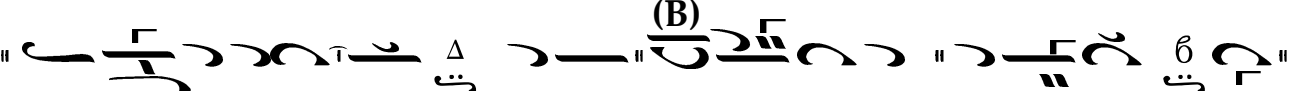
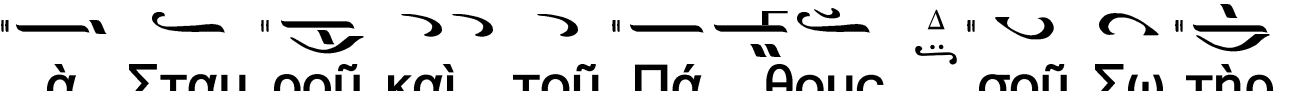

Ἔτερον Ἐξαποστειλάριον, Τριωδίου.

Ἦχος β'

"Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν..."

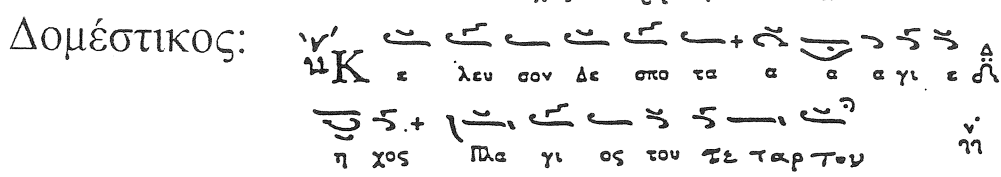
Ἦχος Δι

Ἀ ποι κι σθέν τες Κύ ρι ε, Παρα
 δείσου τὸ πρῶ τον, δι ἄ τῆς ξύ λου

« «
 βρώ σε ως, άντει σή γα γες πά λιν, δι
 « «
 ά Σταυ ρού και του Πά θους, σου Σω τήρ
 « «
 και Θε έ μου, δι' ου ή μάς ό χύ ρω
 « «
 σον, τήν Νη στεί α ν πλη ρώ σαι, ά γνο
 « «
 πρε πώ ως, και τήν θεί αν Έγερσιν προ
 « «
 σκυ νή σαι, τò Πάσχα τò σω τήρι ο
 « «
 ν, σέ Τε κούση ς πρε σβεί αι ς.

Αρχιερέως συλλειτουργούντος:

Ἦχος ἁ δὲ Νη λ ζ

Δομέστικος:

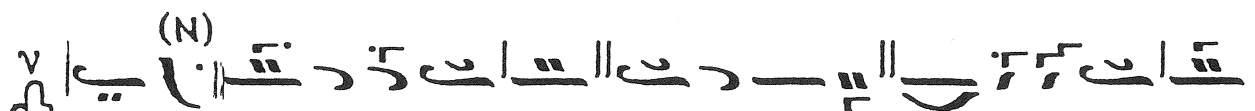
Κ ε λ ε υ σ ο ν Δ ε σ π ο τ α α α α γ ι ε δ ᾿

ἦ χ ο ς Πα γ ι ο ς τ ο υ τ ε τ α ρ τ ο υ

Εἰς τοὺς Αἴνους Ἦχος πλ.Δ'

(Επί τη βάσει Πέτρου Λαμπαδαρίου και Ἰωάννου Πρωτοψάλτου: Ἀναστασιματάριον σ. 379 και 473, ἔκδοσις «Ζωή» Ἀθῆναι 1950, και κατ' ἐκτέλεσιν Χαρ. Ταλιαδώρου: Πρότυπον Ἀναστασιματάριον σ. 275, Β' ἔκδοσις Θεσ κη 2001).

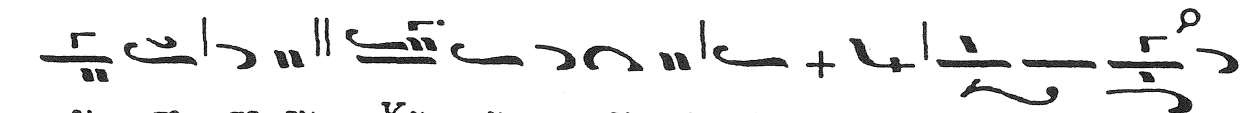
88 , Ἐκτασις μέλους δ - ν' , Τονοδότης DO ως NH

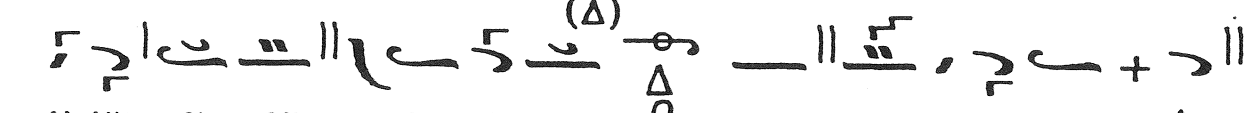
Με Πα α α σα πνο η αι νε ε σα α α τω το

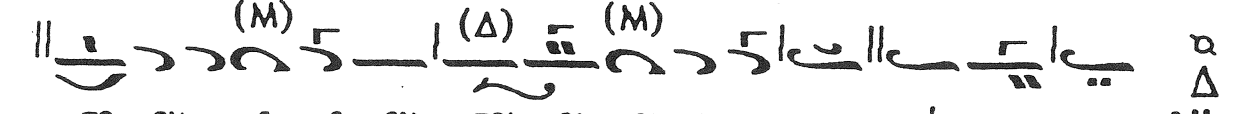
ον Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον δὲ αι νει

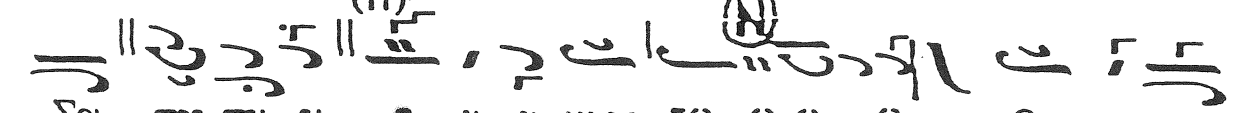
ει τε το ον Κυ υ ρι ι ον εκ τω ω ω ω

ων ων σου ρα κω ω ων δὲ αι νει ει τε αυ

το ον ε ε εν τολ οι οι οι ος υ ψι ι στοις

σοι πρε πει ει ο υ υ μνος τω ω ω ω θε ε ε

ε ω ω ω ω δὲ

αἰ νει εἰ εἰ τε Αὐ τον πα α α αν

τες οι οι Α αγ γε λοι οι οι οι οι οι Α α α

αυ του αι νει εἰ εἰ εἰ εἰ τε Αὐ τον πα

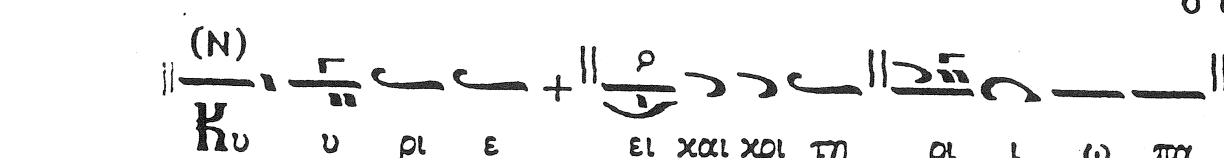
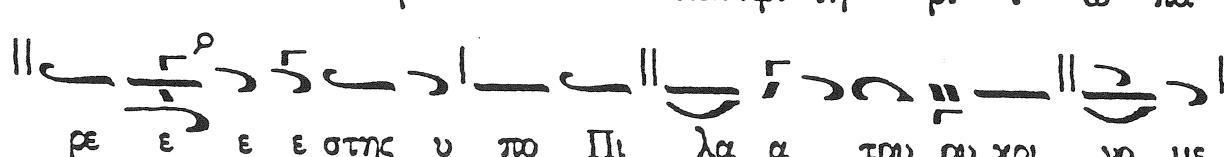
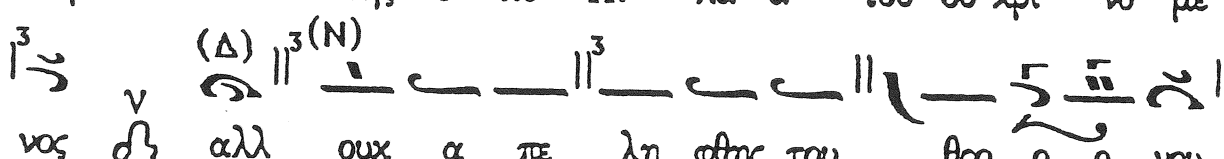
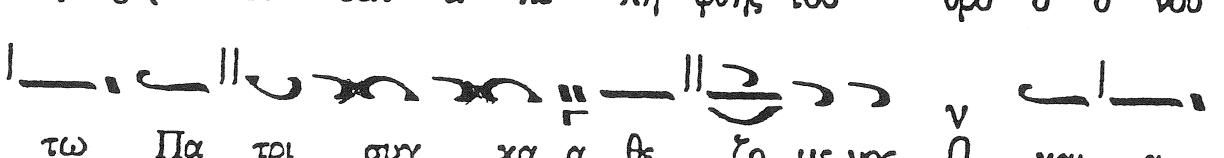
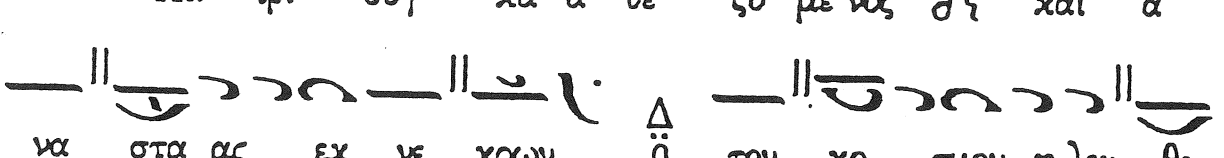
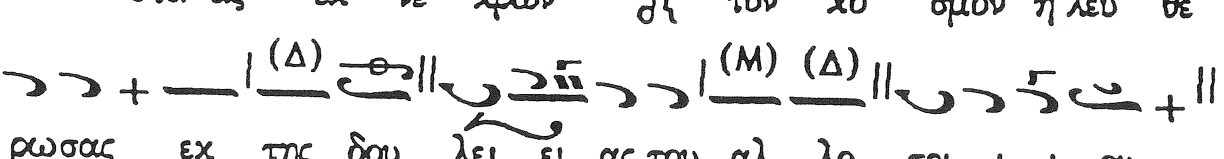
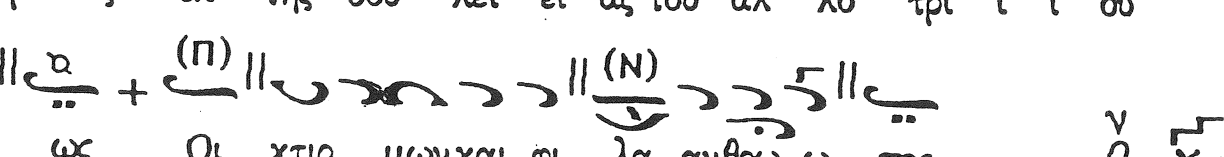
α α ασαι αι δυ να α α α μεις Αὐ του ου

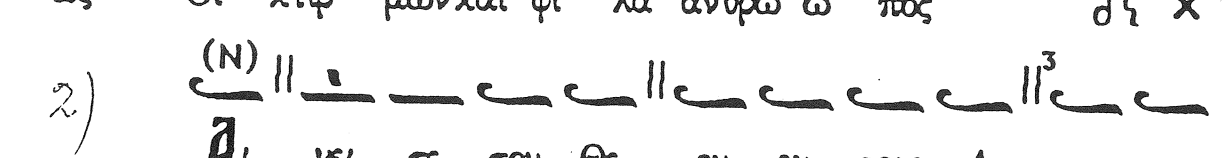
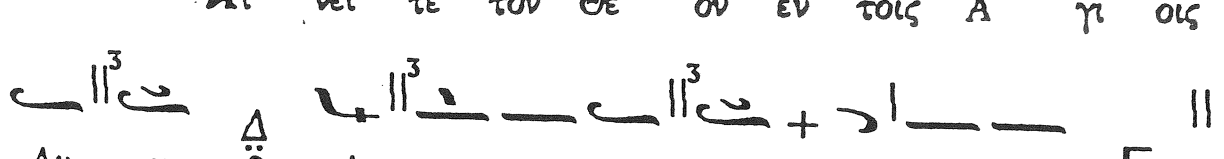
ου Σοι τρεπει υ υ υ μνος τω ω ω ω ω ω

Θε ε ε ε ω ω ω ω

Αρχιερέως συλλειτουργούντος:
 Α΄ Χορός: « Τον Δεσπότην... εις ήχον Βαρύν διατονικόν.

1) ^(N)
 Του ποι ησαι εν αυ τοις χρι μα εγ γρα
 πτον ^ρ ^ρ
 δο ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι
 οις αυ του ^ρ

 ^(N)
 Κυ υ ρι ε ει και χρι τη ρι ι ω πα
 ^ρ
 ρε ε ε ε στης υ πο Πι λα α του ου χρι νο με
 ^(Δ) ^{3(N)}
 νος ^ρ αλλ ουκ α πε λη φθης του θρο ο ο νου
 ^ρ
 τω Πα τρι συγ κα α θε ζο με νος ^ρ και α
 ^ρ ^Δ
 να στα ας εκ νε κρων ^ρ τον κο σμον η λευ θε
 ^(Δ) ^(M) ^(Δ)
 ρωσας εκ της δου λει ει ας του αλ λο τρι ι ι ου
 ^(π) ^(N)
 ως Οι κτιρ μων και φι λα ανθρω ω ποσ ^ρ ^ρ

2) ^(N)
 Αι νει τε τον θε ον εν τοις Α γι οις
 ³ ³ ³
 αυ του ^Δ Αι νει τε αυ τον εν στε ρε ^ρ ^ρ

ω μα τι της δυ να με ως αυ του

(N) Κυ υ ρι ε ει και ως θνη το ον εν μνη

μει ει ει ει ω Ι ου δαι οι σε ε και τε θεν

(Δ) (N) το οη αλλ ως Βα σι λε α υ πνου ου ουν τα στρα

τι ω ται Σε ε ε φυ λατ τον και ως ζω ης

θη σου ρον οη σφρα γι δι εσφρα γι σαν το αλ

λα α νε στης και πα ρε ε ε ε σχες α φθαρ

σι ανταις φυ χαι αις η η μων

3) (N) Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει

αις αυ του οη Αι νει τε αυ τον κα τα

το X πλη θος της με γα λω συ υ υ νης αυ του οη

(N) (Δ) Κυ υ ρι ε ο ο ο πλον X κα τα

του δι α X βο ο ο λου ^(N) τον Σταυ ρον Σου η

μιν δε δω κας ^(Δ) φρι τει ει ει γαρ και τρε ε ε ε

ε μει ει ^(N) μη η φε ρων κα θο ραν ου του ου

την δυ να μιν ^(M) ο τι νε κρους α νι στα ^(Δ) π ρ

και θα να τον κα τη ρη σε ^(N) δι α του το

προ σκυ νου ου ου ου μεν ^(M) ^(Δ) ^(N) την τα φην Σου και

την ε ε γε ρ σιν ^(N)

4) X Δι νει τε Αυ τον εν η χω σαλ πι γ

γος ^(Δ) Δι νει τε Αυ X τον εν φαλ τη ρι ω και κι

θα ρα ^(N)

0 ^(N) Αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την

A να στα σιν κη ρυ ^(N) υ υ υ ξας τας μεν φυ λα

καὶ ἐφοβίσετάδε γυναιὰ ἐφωώησε
λεγων δὲ τὴ ζήτητε εἰ εἰτε τὸν ζων
τάμε τὰ αὐτῶν νεκρῶν δὲ ἀνεστήθε ὡς ὧν
καὶ τῆ οἰκουμένη ἐενηζώητην ἐδώρη
ησαατο

Εἰς τοὺς Αἶνους
Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου

Ἦχος λ̣ ḡ Πα̣

Ἑκτασις μελωδίας ν̣ - β̣'
δ̣ ḡ ḡ

6ος Στιχ. π̣^(M) χ̣

Αἰ νεῖ τε αὐ τὸν ἐν κυμ βάλοις εὐ

ήχοις, π̣^(Π) αἰ νεῖ τε αὐ τὸν ἐν κυμ βάλοις ἄ λα

λαγ μου. Δ̣ δ̣ Πᾶσα πνο ἡ Δ̣ δ̣ αἰ νε σά τω τὸν

Κύ ρι ον. π̣^q

Οἷ μοι ! ο̣ Ἄ δάμ, ἔν θρή νω κέ

κρα γεν, Δ̣ δ̣ ὅ τι ὅ φισ καὶ γυ νή, Δ̣ δ̣ θε

ἱ κῆς παρρη σίας με ἔ ξω σα ν, Δ̣ δ̣ καὶ Πα

ρα δεῖ σου τῆς τρυ φῆς Δ̣ δ̣ ξύ λου βρω̣σις ἡ λλο

τρι ω σεν. π̣^q λ̣ χ̣ Οἷ

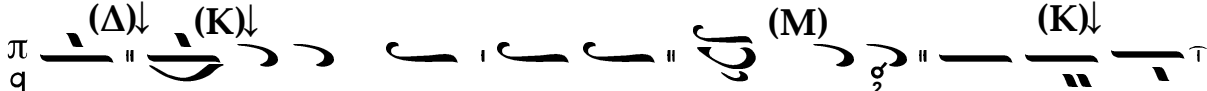
μοι! οὐ φέ ρω λοι πόν τὸ ὅ νει

δος, Δ̣ δ̣ ὅ πο τὲ βασι λεὺς τῶν ἔ πι γείων πάν

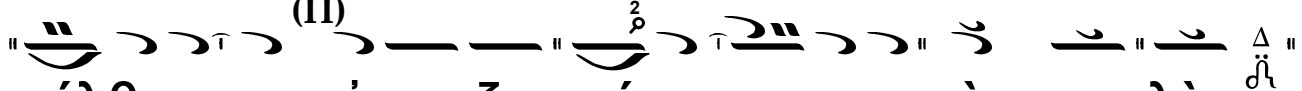
των κτισμάτων Θεοῦ, νῦν αἰχμάλωτος ὤ
 φθην, ὑπόμιας ἀθέσμου συμβου
 λῆς, καὶ ὁποτέδοξαν ἀθανασίας
 ἡμφιεσμένος, τῆς νεκρώσεως τὴν δο
 ράν, ὡς θνητὸς ἐλεεινὸς περι
 φέρω. Οἶμοι! τίνα
 τῶν θρῆνων συνεργάτην ποιή
 σομαι; Ἄλλὰ σὺ Φιλάνθρωπε,
 ὁ ἐκ γῆς δημιουργήσας με, εὐσπλαγ
 χνίαν φέρεις, τῆς δουλείας τοῦ
 ἐχθροῦ, ἀνακάλεσαι καὶ σῶσόν με.

7ος Στιχ.

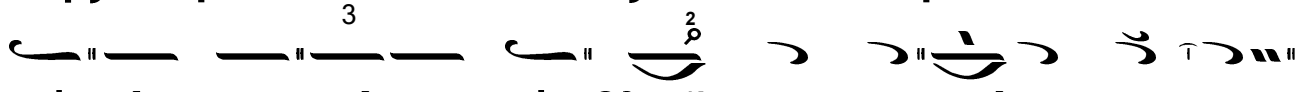
Ἐξομολογήσομαί σοι,
 Κύριε, ἐν ὀληκαρδίᾳ μου, διηγῆ
 σομαι πάντα τὰ θαύμασί σου.

 Τὸ στάδιον τῶν ἄ ρε τῶν ἡ νέ

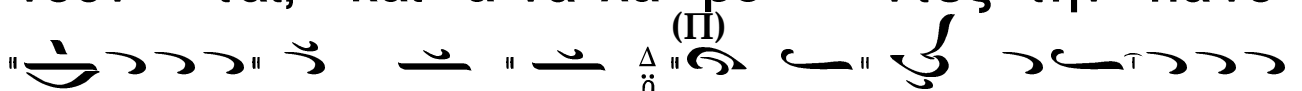

 ω και, οἱ βου λόμενοι ἄ θλήσαι εἰ

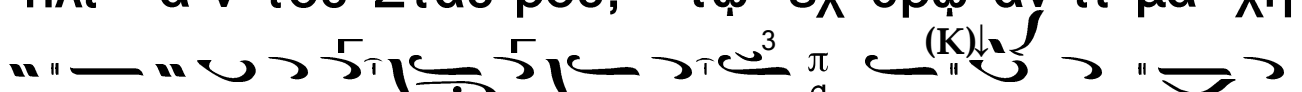

 σέλθε τε, ἄ να ζω σάμε νοι τὸν κα λὸν

 τῆς Νη στεί ας ἄ γῶ να·

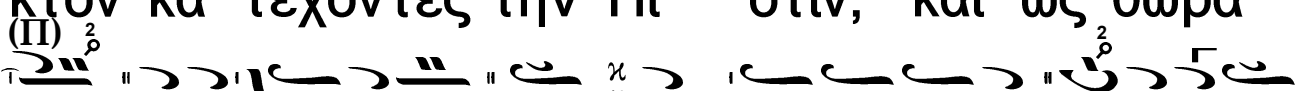

 οἱ γὰρ νο μίμωσ ἄ θλοῦντες, δι καίως στε φα

 νοῦν ται, καὶ ἄ να λα βό ντες τὴν πανο

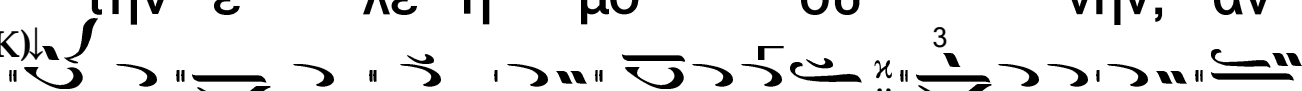

 πλί α ν τοῦ Σταυ ροῦ, τῶ ἐχ θρῶ ἀν τι μα χη

 σῶ με θα, ὡς τεῖχος ἄρρη

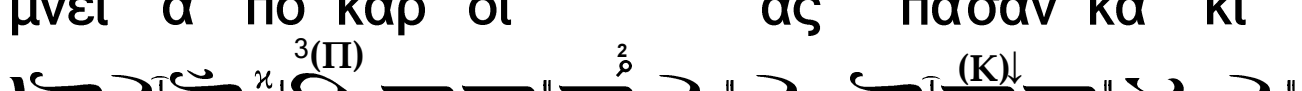

 κτον κα τέχοντες τὴν Πί στιν, καὶ ὡς θῶρα

 κα τὴν προ σευ χήν, καὶ πε ρι κεφα λαί αν

 τὴν ἐ λε η μο σύ νην, ἀν

 τὶ μα χαίρας τὴν νη στεί αν, ἡ τις ἐ κτέ

 μνει ἄ πὸ καρ δί ας πᾶσαν κα κί

 αν. Ὁ ποι ῶν ταῦτα, τὸν ἄ λη θι νὸν κο

³μί ζε ται στέ φα νον, πα ρά τοῦ Πα μβα σι λέ
 (Π) ω ς Χρι στοῦ, ἐν τῇ ἡ μέ ρα τῆς Κρί σε
 (Π) ως.

Ἦχος λ π Πά

Ἑκτασις μελωδίας $\nu-\pi'$

8ος Στιχ. $\pi \chi$ (M) Ἀ νά στη θι, Κύ ρι ε, ὁ Θε ὁς μου,
 π ὑ ψω θή τω ἡ χεῖ ρ σου, μῆ ἐ πι λά θη τῶν
 πε νή των σου εἰς τέ λος.
 π (Π) 3 (M) (Π) (N) Ἀ δά μ τοῦ Πα ρα δεί σου δι ὡ
 κε ται, τρο φῆς με τα λα βῶν ὡ ς πα
 ρή κο ος, Μω σῆς θε ὀπί τῆς ἐ χρη
 μά τι σε, νη στεῖ α τὰ ὄ μμα τα,
 (Π) τῆς ψυ χῆ ς κα θη ρά με νος.
 Δι ὀ τοῦ Πα ρα δεί σου οἱ κή το ρες γε νέ

σθαι ἐπιποθοῦντες, ἀπᾶλλα γῶμεν τῆς
 ἀλυσιτελοῦς τροφῆς, καὶ Θεὸν καθο
 ρᾶν ἐπιέμενοι, Μωσαϊκῶς τὴν τε
 τράδα, τῆς δεκάδοξης νηστεύσω
 μεν, προσευχῆ καὶ τῆς δεήσεως, εἰλι
 κρινῶς προσκαρτεροῦντες, κατευνά
 σωμεν τῆς ψυχῆς τὰ παθήματα,
 ἀποσοβήσωμεν τῆς σαρκὸς τὰ οἰδή
 ματα, κοῦφοὶ πρὸς τὴν ἄνω
 πορεῖαν μετιώμεν, ὅπου
 αἰτῶν Ἀγγέλων χορεύονται, ἀσιγή
 τοις φωναῖς, τὴν ἀδιείρητον ἀνυ
 μνοῦσι Τριάδα, καθορᾶ
 νσαι τὸ ἀμήχανον κάλλος, καὶ

δε σπο τι κόν. Έ κεί ά ξί ωσον
 ή μάς, Υί έ Θε ού ζω ο δό τα, τούς
 έ πι σοι πε ποι θό τας, συγχο ρεϋ σαι ταίς
 τών Άγ γέ λων στρα τι αίς, ταίς τής τε
 κούσης σε Μη τρός Χρι στέ πρε σβεί αις, και
 Ά πο στόλων, και τών Μα ρ τύρων, και πά ν
 τω ν τών Ά γί ων.

ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ τῶν ΑΙΩΝΩΝ

Ἦχος π̣ ̣ Πα

Ἑκτασις μελωδίας ̣-̣β'

π (Π) «»^(N) « (Π) «

 με Δό ξα Πα τρί και Υι

 «»^(M) « « π

 ώ και A γί ω Πνεύ μα τι

 π « « « Δ «

 Ἔ φθα σε και ρός, ἡ

 « « « π «

 τῶν πνευματικῶν ἀγῶνων ἀρχή, ἡ

 « « «

 κατὰ τῶν δαιμόνων νίκης, ἡ πά

 νοπλοσ ἐγκρά

 « « «

 τει α, ἡ τῶν Ἁγγέλων εὐ

 « « « (Π) «

 πρέπει α, ἡ πρὸς Θεὸν πα

 ρρησί α· δι' αὐτῆς γὰρ

 « « « (Δ) «

 Μωϋσῆς, γέγονε τῷ Κτίστη σου νό

 « « « « « (K) «

 ὁμιλος, καὶ φωτὴν ἀ

 « « « « (Δ) « (Π) «

 ὁ ρά τω ς, ἑνταῖς ἀκοαῖς ὑ

πε δε ξα το Κυρι
 ε, δι' αυ της α ξι ω σο ν και η
 μας, προσκυ νη σαι σου τα Πα
 θη και την α γι α ν Α να
 στα σιν, ω ς φι λά ν θρω
 ΠΟΣ.

- Πηγές: 1) Χαρ.Ταλιαδώρου, Τριώδιον, Θεσ/κη 2000
 2) Χρυσ. Θεοδοσοπούλου, Τριώδιον, Θεσ/κη 1972
 3) Κων. Πρίγγου, Μουσ.Κυψέλη, www.apostoliki-diakonia.gr/byz.musik,
 4) Θρ. Στανιτσα, Τριώδιον, Αθήναι 1969.
 5) "Ψαλλόμενα της επόμενης Κυριακής": www.porphyrion.net/

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
 ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
 τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
 ἀπὸ τὸν Πρωτοψάλτη-Χοράρχη Χρῦσανθο Παγγίδη
 στὸν Ι.Ν. Αποστόλων Πέτρου Στουτγκάρδης Γερμανίας

(Δ)↓
Καὶ νῦν καὶ ἅ εἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ὧνας

τῶν αἰ ὧνων. Ἄ μήν

(M)
Ἦ περ εὐ λο γη μέ νη ὑ πάρχεις, Θε

(B) ο τό κε Παρ θέ νε· δι ἅ γὰρ τοῦ ἐκ

(Δ) σου ἰ σαρκω θέ ντος, ὁ Ἄ δης ἦ χμα λώ τι

(B) σται, ὁ Ἄ δὰ μ ἀ να κέ κληται, ἦ κα τάρα νε

(Δ) νέ κρωται, ἦ Εὐ ἄ ἠ λευ θέ ρωται, ὁ θά

(B) νατος τε θα νά τω ται καὶ ἡ μεῖς ἐ ζω ο ποι

(M) ἠ θη μεν· δι ὁ ἀ νυ μοῦ ντες βο ῶ μεν·

(Δ) Εὐ λο γη τὸς Χρι στὸς ὁ Θε ὸς ἡ μῶν, ὁ

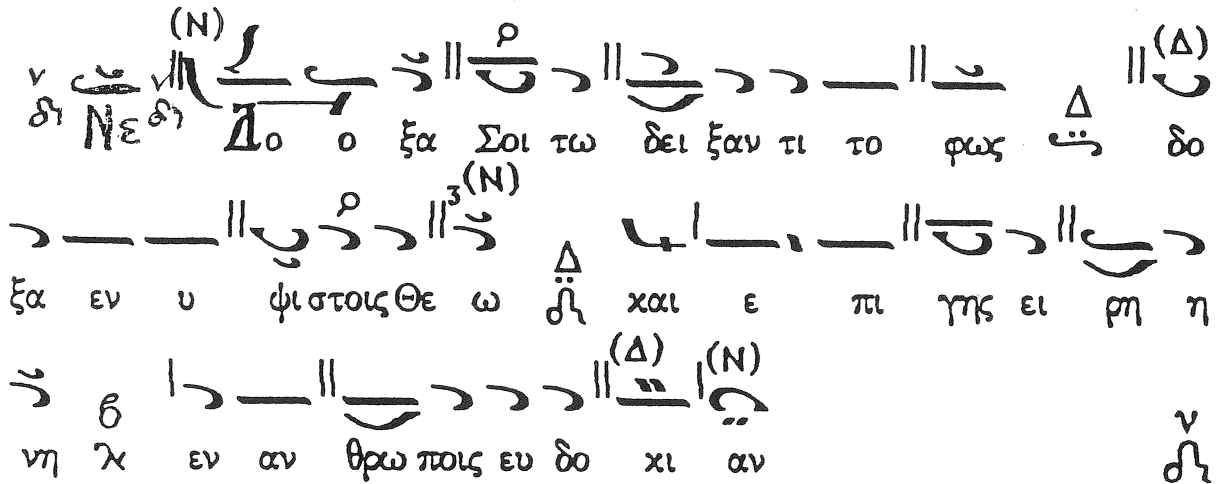
(M) οὔ τως εὐ δο κή σας, δό ξα σοι

Δοξολογία ειρμολογική επί τη βάσει Μανουήλ Πρωτοψάλτου (Βυζάντιος Μ.-1819)
 (ὄρα Πέτρου Ηελ. και Γεώργιου Πρωτ. Αναστασηματάριον . έκδ. «Ζωή» 1950 σ. 387)

Κατ' απόδοσιν Χαρ. Ταλιαδώρου (ὄρα « Πρότυπον Αναστασηματάριον». Θεσ. κη 1978 σ. 460. Β' έκδ. 2001 σ. 394)

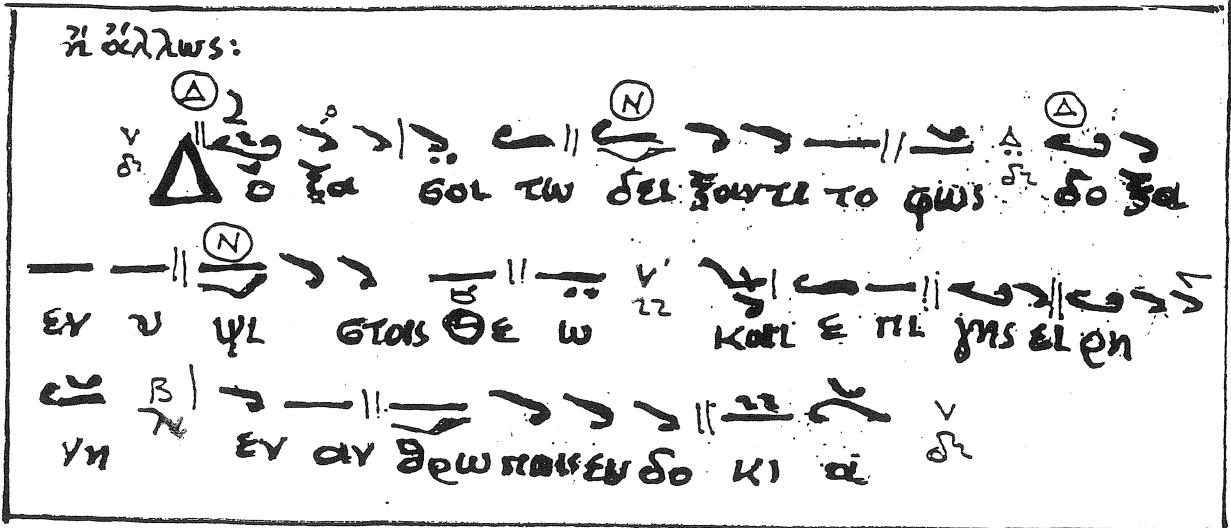
Ἦχος πλ. δ' Νη

Φωνητική έκτασις μέλους ν - ν'. Τονοδότης DO ως Νη

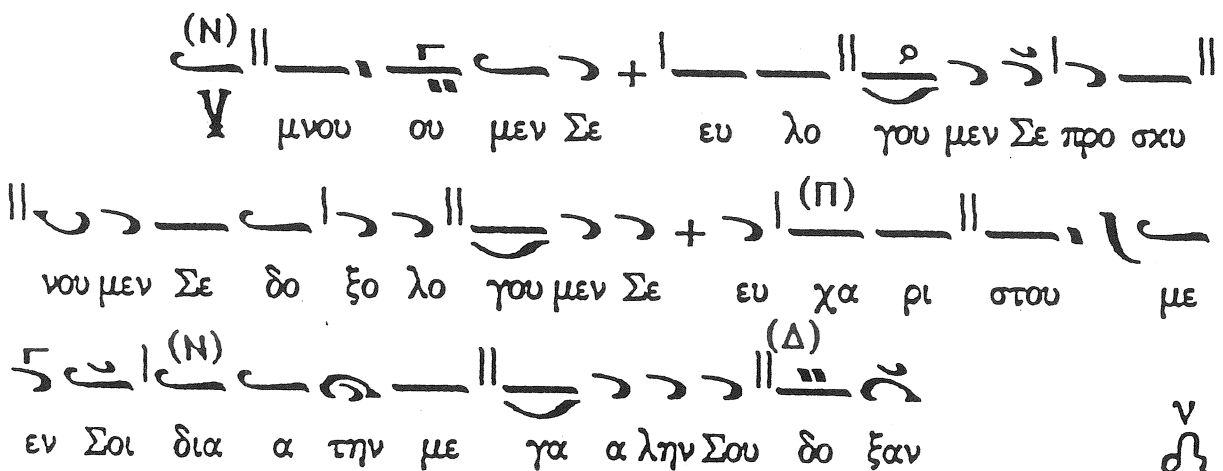

 ν δὲ Νε δὲ Δο ο ξα Σοι τω δει ξαν τι το φως Δ δο
 ξα εν υ ψιστοις Θε ω δὲ και ε πι γης ει ρη η
 νη λ εν αν θρω ποις ευ δο κι αν ν δὲ

ἢ ἄλλως:

 ν δὲ Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δ δο ξα
 εν υ ψι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη
 νη εν αν θρω ποις ευ δο κι α ν δὲ

 ν μου ου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ
 νου μεν Σε δο ξο λο γου μεν Σε ευ χα ρι στου με
 εν Σοι δια α την με γα α λην Σου δο ξαν ν δὲ

^(N) ^(Δ) ^(B)
 Κυ ρι ε Βα σι λευ ^Δ ε που ρα νι ε Θε ε

+
 ε Πα τερ Παν το κρα τος Κυ ρι ε Υι ε μο

+ ^(Π) ^(N)
 νο γε νες Ι η σου Χρι στε και Α η ον

^(Δ) ^(N)

Πνευ μα

^ν

^(N) ^(Δ) ^(N)
 Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο

+
 Υι ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ

^(Π)
 τι ι αν του κο σμου ^ν ε λε η σον η μας

^(N) ^(Δ) ^(N)
 ο αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο σμου

^(N) ^(Δ)
 Προς δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα

^(N) ^(Π) + ^(N)
 θη με νος εν δε ξι α του Πα τρος και ε λε

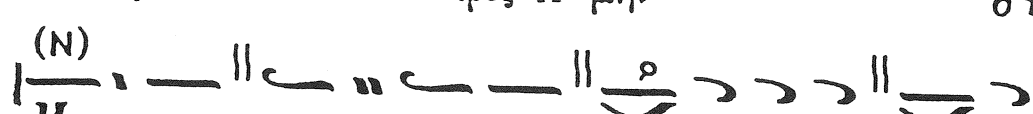
η σον η μας

^ν

^(N) ^(N) ^(N) +
 Ο τι Συ ει μο νος Α η ι ος

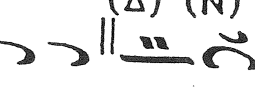

 Συ ει ει μο νος Κυ ρι ας ^ν ρη Ι η σαις Χρι

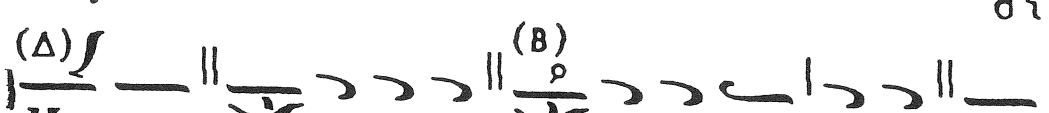

 στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος Α μην ^ν ρη

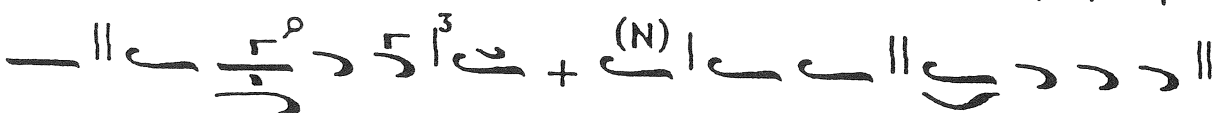

 Κα θε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω

 Σε λ και αι νε ε σω το Ο νο μα α Σου

 εις τον αι ω ω ω να και εις τον αι ω να

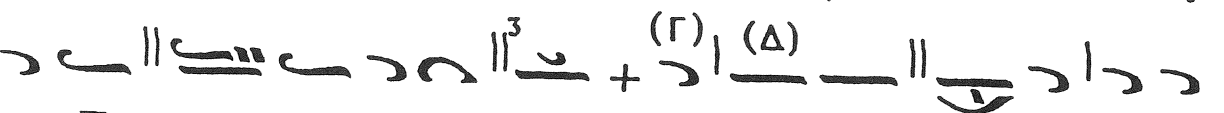

 του αι ω νος ^ν ρη

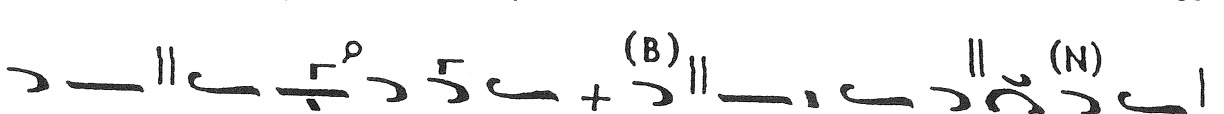

 Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

 ρα τα α α αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα

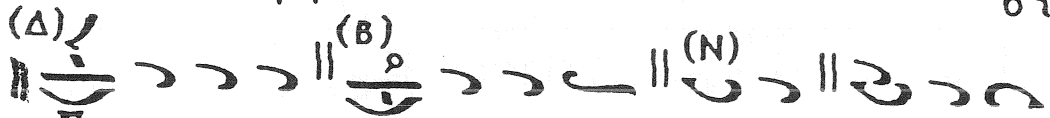

 χθη η ναι η μας ^ν ρη

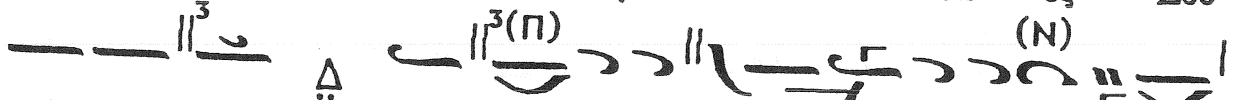

 Ευ λο γη τας ει Κυ ρι ε ο Θε ος

 των Πα τε ρων η μων και αι νε το ον και δε

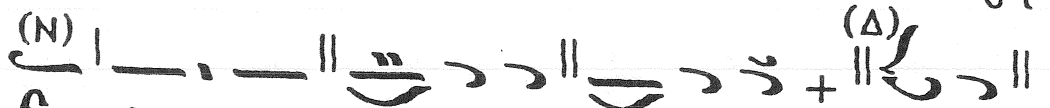

 δο ξα σμε ε ε ε νον το Ο νο μα Σου εις

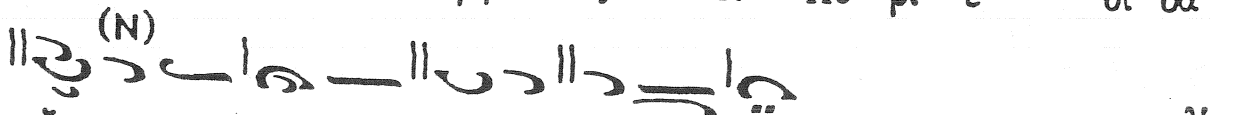

 τους αι ω νας Α μην ν
δ

 Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου

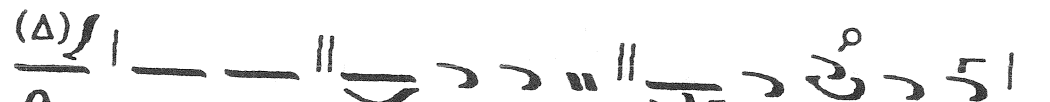

 ε φη μας Δ κα θα περ ηλ πι ι ι σα α μεν

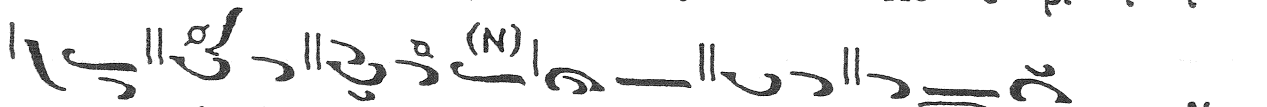

 ε πι σε ν
δ

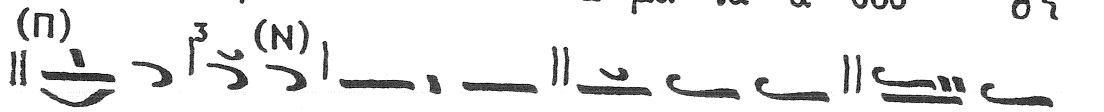

 Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα

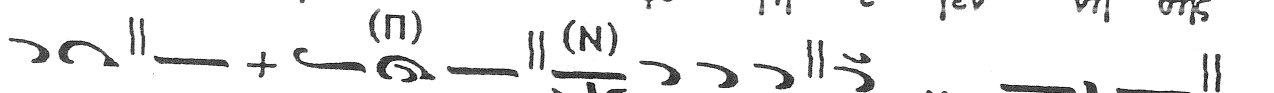

 ξον με τα δι και ω μα τα α σου ν
δ

Τό γ'.

 Ευ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ι

 ε δι δα ξον με τα δι και ω μα τα α σου ν
δ

 Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη θης

 η μιν εν γε νε α και γε νε α δ ε ε γω

 ει ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι α

σαι την ψυχη η ην μου οτι η μαρτο ον σοι ^v ρη

^(N) Κυρι ε προς σε κατεφυγον διδα

ξο ο ο ον με του ποιειν το θελημα α σου

^(N) οτι συ ει ει ο θεος μου ^v ρη

^{(B) ρ} οτι παρα σοι πηγη ζωης εν

τω φωτι σου ο φομεθα φως ^v ρη

^(Δ) ^(N) ^(π) Παραιτει ει ει νον το ελεος σου τοις

^(N) γικωσκουσι ι σε ρη ^v Αγιος ο θεος ^θ λη

^(π) Αγιος Ισχυρος ρη ^Δ Αγιος Αθανατος

^(N) ελεησον η μας ^v ρη

^(N) Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι

^(N) ω Πνευματι ^v ρη

Και υν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω των Α μην

Α γι ι ι ος Α θα να τος ε λε

η σον η μας

Ἀσματικόν. X

Α α α α α γι ο ος ο θε ε ο

ο ος λ

Α α α α γι ο ος Ι σχυ ρο ο

ο Δ

Α γι ι ι ος Α α θα α α α α α

να α α α τος ε λε η σον η μα α α ας

Μετά την Δοξολογίαν

16) «Σήμερον σωτηρία» εις ήχον δεύτερον (σταθερό)

Ἦχος Δι γ

Σήμερον Σωτηρία τω κόσμῳ γέ
γο νεν ἄσωμεν τῶ ἀναστάντι ἐκ τά
φου καὶ ἀρχιγῶτης ζωῆς ἡμῶν καθελῶν
γὰρ τῶ θανάτῳ τὸν θάνατον τὸ νίκος
ἔδωκεν ἡμῖν καὶ τὸ μέγα ἔλε
ος

Τέλος του Α' Μέρους του 'Ορθρου